

2 ΣΑΜΟΥ΄ΗΛ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24														

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1

ΥΣΤΕΡΑ δε από τον θάνατο του Σαούλ, αφού ο Δαβίδ επέστρεψε από τη σφαγή των Αμαληκιτών, ο Δαβίδ κάθησε δύο ημέρες στη Σικλάγ·

² και την τρίτη ημέρα, να, ήρθε ένας άνθρωπος από το στρατόπεδο, που ήταν κοντά στον Σαούλ, έχοντας ξεσχισμένα τα ιμάτιά του, κι επάνω στο κεφάλι του χώμα· και καθώς μπήκε στον Δαβίδ, έπεσε στη γη, και προσκύνησε.

³ Και ο Δαβίδ τού είπε: Από πού έρχεσαι; Κι εκείνος είπε: Εγώ διασώθηκα από το στρατόπεδο του Ισραήλ.

⁴ Και ο Δαβίδ τού είπε: Τι συνέβηκε; Πες μου, παρακαλώ. Και απάντησε, ότι: Ο λαός έφυγε από τη μάχη, και μάλιστα έπεσαν πολλοί από τον λαό, και πέθαναν· πέθαναν μάλιστα και ο Σαούλ, και ο γιος του ο Ιωνάθαν.

⁵ Και ο Δαβίδ είπε στον νέο, που του έδινε τις αγγελίες: Πώς ξέρεις ότι πέθανε ο Σαούλ, και ο γιος του ο Ιωνάθαν;

⁶ Και ο νέος που του έδινε τις αγγελίες τού είπε: Βρέθηκα κατά τύχη στο βουνό Γελβουέ, και να, ο Σαούλ ήταν γερμένος επάνω στο δόρατό του, και να, άμαξες και καβαλάρηδες τον έφταναν·

⁷ και όταν κοίταξε προς τα πίσω του, με είδε, και με κάλεσε· και απάντησα: Να, εγώ.

⁸ Και μου είπε: Ποιος είσαι; Και του απάντησα: Είμαι Αμαληκίτης.

⁹ Μου είπε ξανά: Στάσου επάνω μου, παρακαλώ, και θανάτωσέ με· γιατί, με κατέλαβε σκοτοδίνη, επειδή η ζωή μου είναι ακόμα ολόκληρη μέσα μου.

¹⁰ Στάθηκα, λοιπόν, επάνω του, και τον θανάτωσα· επειδή, ήμουν βέβαιος ότι δεν μπορούσε να ζήσει, αφού είχε πέσει· και πήρα το διάδημα, που ήταν επάνω στο κεφάλι του, και το βραχιόλι του, που ήταν στον βραχιόνά του, και τα έφερα εδώ στον κύριό μου.

¹¹ Τότε ο Δαβίδ πιάνοντας τα ιμάτιά του, τα ξέσχισε· και όλοι οι άνδρες που ήσαν μαζί του.

¹² Και πένθησαν, και έκλαψαν, και νήστεψαν μέχρι την εσπέρα, για τον Σαούλ, και για τον Ιωνάθαν τον γιο του, και για τον λαό τού Κυρίου, και για τον οίκο τού Ισραήλ, επειδή έπεσαν με ρομφαία.

¹³ Και ο Δαβίδ είπε στον νέο, που του έδινε τις αγγελίες: Από πού είσαι; Και απάντησε: Είμαι γιος κάποιου πάροικου Αμαληκίτη.

¹⁴ Και ο Δαβίδ τού είπε: Πώς δεν φοβήθηκες να βάλεις το χέρι σου επάνω στον χρισμένο τού Κυρίου και να τον θανατώσεις;

¹⁵ Και ο Δαβίδ κάλεσε έναν από τους νέους, και είπε: Πλησίασε, πέσε επάνω του. Και τον χτύπησε, και πέθανε.

- ¹⁶ Και ο Δαβίδ τού είπε: Το αίμα σου επάνω στο κεφάλι σου, επειδή το στόμα σου μαρτύρησε εναντίον σου, λέγοντας: Εγώ θανάτωσα τον χρισμένο τού Κυρίου.
- ¹⁷ Και ο Δαβίδ θρήνησε τούτο τον θρήνο για τον Σαούλ, και για τον Ιωνάθαν, τον γιο του·
- ¹⁸ και παρήγγειλε να διδάξουν τους γιους Ιούδα αυτό το άσμα τού τόξου· (δες, είναι γραμμένο στο βιβλίο τού Ιασήρ).
- ¹⁹ Ω, δόξα τού Ισραήλ, κατακοντισμένη επάνω στους ψηλούς τόπους σου! Πώς έπεσαν οι δυνατοί!
- ²⁰ Μη αναγγείλετε στη Γαθ, μη διακηρύξετε στις πλατείες τής Ασκάλωνας. Μήπως και χαρούν οι θυγατέρες των Φιλισταίων, μήπως και αγαλλιαστούν οι θυγατέρες των απερίτμητων·
- ²¹ Βουνά που είστε στη Γελβουέ, ας μη υπάρχει δρόσος ούτε βροχή, επάνω σε σας, ούτε χωράφια που δίνουν απαρχές· Επειδή, εκεί πετάχτηκε η ασπίδα των ισχυρών, η ασπίδα τού Σαούλ σαν να μη χρίστηκε με λάδι.
- ²² Από το αίμα των φονευμένων, από το λίπος των δυνατών, το τόξο τού Ιωνάθαν δεν στρεφόταν πίσω, και η ρομφαία τού Σαούλ δεν γύριζε αδειανή.
- ²³ Ο Σαούλ και ο Ιωνάθαν ήσαν οι αγαπημένοι και αξιαγάπητοι, στη ζωή τους, και στον θάνατό τους δεν χωρίστηκαν. Ήσαν ελαφρότεροι από τους αετούς, δυνατότεροι από τα λιοντάρια.
- ²⁴ Θυγατέρες τού Ισραήλ, κλάψτε για τον Σαούλ, αυτόν που σας έντυνε με κόκκινα μαζί με καλλωπισμούς, που σας έβαζε χρυσά στολίδια επάνω στα ενδύματά σας.
- ²⁵ Πώς έπεσαν οι δυνατοί μέσα στη μάχη! Ιωνάθαν, τραυματισμένε επάνω στους ψηλούς τόπους!
- ²⁶ Περίλυπος είμαι για σένα, αδελφέ μου, Ιωνάθαν· Μου στάθηκες προσφιλέστατος· η αγάπη σου σε μένα ήταν εξαίσια· υπερέβαινε την αγάπη των γυναικών.
- ²⁷ Πώς έπεσαν οι δυνατοί, και χάθηκαν τα όπλα τού πολέμου!

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 2

ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, λέγοντας: Να ανέβω σε κάποια από τις πόλεις τού Ιούδα; Και ο Κύριος του είπε, ανέβα. Και ο Δαβίδ είπε: Πού να ανέβω; Κι εκείνος τού είπε: Στη Χεβρών.

- ² Ανέβηκε, λοιπόν, ο Δαβίδ εκεί, και οι δύο γυναίκες του, η Αχινοάμ η Ιεζραελίτισσα, και η Αβιγαία η γυναίκα τού Καρμηλίτη Νάβαλ.
- ³ Και τους άνδρες του, που ήσαν μαζί του, ο Δαβίδ τούς ανέβασε, κάθε έναν με την οικογένειά του· και κατοίκησαν στις πόλεις τής Χεβρών.
- ⁴ Και ήρθαν οι άνδρες τού Ιούδα, και έχρισαν εκεί τον Δαβίδ βασιλιά για τον οίκο Ιούδα. Και ανήγγειλαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Οι άνδρες τής Ιαβείς-γαλαάδ ήσαν εκείνοι που έθαψαν τον Σαούλ.
- ⁵ Και ο Δαβίδ έστειλε μηνυτές στους άνδρες τής Ιαβείς-γαλαάδ, και τους είπε: Ευλογημένοι να είστε από τον Κύριο, επειδή κάνατε αυτό το έλεος στον κύριό σας, στον Σαούλ, και τον θάψατε!
- ⁶ Είθε, λοιπόν, τώρα ο Κύριος να κάνει σε σας έλεος και αλήθεια! Ακόμα κι εγώ θα σας ανταποδώσω αυτό το καλό, επειδή κάνατε αυτό το πράγμα·
- ⁷ τώρα, λοιπόν, ας δυναμωθούν τα χέρια σας, και γίνεστε ανδρείοι· επειδή, ο κύριός σας ο Σαούλ πέθανε, κι ακόμα ο οίκος Ιούδα με έχρισε γι' αυτούς βασιλιά.
- ⁸ Όμως, ο Αβενήρ, ο γιος τού Νηρ, ο αρχιστράτηγος του Σαούλ, πήρε τον Ις-βοσθέ, τον

γιο του Σαούλ, και τον πέρασε στη Μαχαναΐμ,

⁹ και τον έκανε βασιλιά για τη Γαλαάδ, και για τους Ασσουρίτες, και για τη γη Ιεζραέλ, και για τον Εφραΐμ, και για τον Βενιαμίν, και για ολόκληρο τον Ισραήλ.

¹⁰ Ο Ις-βοσθέ, ο γιος του Σαούλ, ήταν 40 χρόνων όταν έγινε βασιλιάς στον Ισραήλ· και βασίλευσε δύο χρόνια· Όμως, ο οίκος του Ιούδα ακολούθησε τον Δαβίδ.

¹¹ Και ο αριθμός των ημερών που ο Δαβίδ βασίλευσε στη Χεβρών, για τον Ιούδα, ήσαν επτά χρόνια και έξι μήνες.

¹² Και βγήκε ο Αβενήρ, ο γιος του Νηρ, και οι δούλοι του Ις-βοσθέ, γιου του Σαούλ, από τη Μαχαναΐμ στη Γαβαών.

¹³ Και ο Ιωάβ, ο γιος τής Σερουΐας, και οι δούλοι του Δαβίδ, βγήκαν, και συναντήθηκαν κοντά στο υδροστάσιο της Γαβαών· και κάθησαν, οι μεν από το εδώ μέρος του υδροστασίου, οι δε από το εκεί μέρος του υδροστασίου.

¹⁴ Και ο Αβενήρ είπε στον Ιωάβ: Ας σηκωθούν τώρα οι νέοι, και ας παίξουν μπροστά μας. Και είπε ο Ιωάβ: Ας σηκωθούν.

¹⁵ Σηκώθηκαν, λοιπόν, οι νέοι και πέρασαν σύμφωνα με τον αριθμό: 12 από τον Βενιαμίν, από πλευράς του Ις-βοσθέ, γιου του Σαούλ, και 12 από τους δούλους του Δαβίδ.

¹⁶ Και έπιασαν ο κάθε ένας τον διπλανό του από το κεφάλι, και διαπέρασε τη μάχαιρά του στο πλευρό του διπλανού του, και έπεσαν μαζί· ώστε, ο τόπος εκείνος ονομάστηκε: Χελκάθ-ασουρείμ, που είναι στη Γαβαών.

¹⁷ Και η μάχη έγινε εκείνη την ημέρα σκληρότατη· και ο Αβενήρ, και οι άνδρες του Ισραήλ, νικήθηκαν από τους δούλους του Δαβίδ.

¹⁸ Και ήσαν εκεί οι τρεις γιοι τής Σερουΐας, ο Ιωάβ, και ο Αβισαί, και ο Ασαήλ· ο δε Ασαήλ ήταν ελαφρός στα πόδια, σαν μια από τις δορκάδες που είναι στο χωράφι.

¹⁹ Και ο Ασαήλ καταδίωξε πίσω από τον Αβενήρ· και τρέχοντας, δεν ξέκλινε ούτε δεξιά ούτε αριστερά, πίσω από τον Αβενήρ.

²⁰ Και ο Αβενήρ κοίταξε προς τα πίσω του, και είπε: Εσύ είσαι, Ασαήλ; Κι εκείνος απάντησε: Εγώ.

²¹ Και ο Αβενήρ τού είπε: Στρέψε εσύ προς τα δεξιά ή στα αριστερά, και πιάσε κάποιον από τους νέους, και πάρε για τον εαυτό σου την πανοπλία του. Όμως, ο Ασαήλ δεν θέλησε να ξεκλίνει από πίσω του.

²² Και ο Αβενήρ είπε ξανά στον Ασαήλ: Στρέψε από πίσω μου· γιατί να σε χτυπήσω μέχρι τη γη; Πώς θα σηκώσω τότε το πρόσωπό μου στον Ιωάβ τον αδελφό σου;

²³ Αλλά, δεν ήθελε να στρέψει· γι' αυτό, ο Αβενήρ τον χτύπησε με το πίσω μέρος από το δόρυ του στο πέμπτο πλευρό, και το δόρυ βγήκε από τα οπίσθιά του, και έπεσε εκεί, και πέθανε στον ίδιο τόπο· και όσοι έρχονταν στον τόπο, όπου έπεσε και πέθανε ο Ασαήλ, στέκονταν.

²⁴ Ο δε Ιωάβ και ο Αβισαί καταδίωκαν πίσω από τον Αβενήρ· και ο ήλιος έδυε, όταν αυτοί είχαν έρθει μέχρι το βουνό Αμμά, που είναι απέναντι στη Για, προς τον δρόμο τής ερήμου Γαβαών.

²⁵ Και συγκεντρώθηκαν οι γιοι Βενιαμίν πίσω από τον Αβενήρ, και έγιναν ένα σώμα, και στάθηκαν επάνω στην κορυφή κάποιου βουνού.

²⁶ Τότε, ο Αβενήρ φώναξε προς τον Ιωάβ, και είπε: Θα κατατρώει η ρομφαία ακατάπαυστα; Δεν ξέρεις ότι στο τέλος θα είναι πικρία; Μέχρι πότε, λοιπόν, δεν θα προστάξεις τον λαό να επιστρέψει από το να καταδιώκουν τους αδελφούς τους;

²⁷ Και ο Ιωάβ είπε: Ζει ο Θεός, αν δεν μιλούσες, τότε ο λαός θα ανέβαινε σίγουρα το πρωί, κάθε ένας από την καταδίωξη του αδελφού του.

²⁸ Και ο Ιωάβ σάλπισε με τη σάλπιγγα· και ολόκληρος ο λαός στάθηκε, και δεν καταδίωκαν

πλέον πίσω από τον Ισραήλ ούτε μάχονταν πια.

²⁹ Και ο Αβενήρ και οι άνδρες του οδοιπόρησαν διαμέσου της πεδιάδας όλη εκείνη τη νύχτα, και διάβηκαν τον Ιορδάνη, και πέρασαν μέσα από ολόκληρη τη Βιθρών, και ήρθαν στη Μαχαναΐμ.

³⁰ Και ο Ιωάβ γύρισε από την καταδίωξη του Αβενήρ· και όταν συγκέντρωσε ολόκληρο τον λαό, έλειπαν από τους δούλους του Δαβίδ 19 άνδρες και ο Ασαήλ.

³¹ Οι δούλοι, όμως, του Δαβίδ χτύπησαν από τον Βενιαμίν, και από τους άνδρες τού Αβενήρ, 360 άνδρες, που πέθαναν.

³² Και σήκωσαν τον Ασαήλ, και τον έθαψαν στον τάφο τού πατέρα του, που είναι στη Βηθλεέμ. Ο δε Ιωάβ και οι άνδρες του οδοιπόρησαν όλη τη νύχτα, και έφτασαν στη Χεβρών περί τα χαράματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΚΑΙ ο πόλεμος ανάμεσα στην οικογένεια του Σαούλ και την οικογένεια του Δαβίδ διάρκεσε πολύ. Και ο μεν Δαβίδ προχωρούσε ενδυναμούμενος· ο οίκος, όμως, του Σαούλ προχωρούσε εξασθενούμενος.

² Και γιοι γεννήθηκαν στον Δαβίδ στη Χεβρών· και ο μεν πρωτότοκός του ήταν ο Αμνών, από την Αχινοάμ την Ιεζραελίτισσα·

³ και ο δεύτερός του, ο Χιλεάβ, από την Αβιγαία, τη γυναίκα τού Νάβαλ τού Καρμηλίτη· και ο τρίτος, ο Αβεσσαλώμ, ο γιος τής Μααχά, θυγατέρας τού Θαλμαΐ, βασιλιά τής Γεσσούρ·

⁴ και ο τέταρτος, ο Αδωνίας, ο γιος τής Αγγείθ· και ο πέμπτος, ο Σεφατίας, ο γιος τής Αβιτάλ·

⁵ και ο έκτος, ο Ιθραάμ, από την Αιγλά, τη γυναίκα τού Δαβίδ. Αυτοί γεννήθηκαν στον Δαβίδ στη Χεβρών.

⁶ Και ενώ εξακολουθούσε ο πόλεμος ανάμεσα στην οικογένεια του Σαούλ και στην οικογένεια του Δαβίδ, ο Αβενήρ υποστήριζε την οικογένεια του Σαούλ.

⁷ Και ο Σαούλ είχε μία παλλακή, με το όνομα Ρεσφά, θυγατέρα τού Αϊά· και ο Ις-βοσθέ είπε στον Αβενήρ: Γιατί μπαίνεις μέσα στην παλλακή τού πατέρα μου;

⁸ Και ο Αβενήρ θύμωσε υπερβολικά για τα λόγια τού Ις-βοσθέ, και είπε: Κεφάλι σκύλου είμαι εγώ, που κάνω σήμερα έλεος στην οικογένεια του πατέρα σου, του Σαούλ, και στους αδελφούς του, και στους φίλους του, ενάντια στον Ιούδα, και δεν σε παρέδωσα στο χέρι τού Δαβίδ, ώστε σήμερα να με ελέγχεις για αδικία γι' αυτή τη γυναίκα;

⁹ Έτσι να κάνει ο Θεός στον Αβενήρ, και έτσι να προσθέσει σ' αυτό, αν, καθώς ο Κύριος ορκίστηκε στον Δαβίδ, δεν κάνω έτσι σ' αυτόν,

¹⁰ να μεταβιβάσω τη βασιλεία από την οικογένεια του Σαούλ, και να στήσω τον θρόνο τού Δαβίδ επάνω στον Ισραήλ, και επάνω στον Ιούδα, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ.

¹¹ Και δεν μπορούσε πλέον να απαντήσει έναν λόγο προς τον Αβενήρ, επειδή τον φοβόταν.

¹² Τότε, ο Αβενήρ έστειλε εκ μέρους του μηνυτές στον Δαβίδ, λέγοντας: Τίνος είναι η γη; Λέγοντας ακόμα: Κάνε συνθήκη μαζί μου, και δες, το χέρι μου θα είναι μαζί σου, ώστε να φέρω ολόκληρον τον Ισραήλ κάτω από την εξουσία σου.

¹³ Κι εκείνος είπε: Καλώς· εγώ θα κάνω συνθήκη μαζί σου· πλήν, ένα πράγμα εγώ ζητάω από σένα· και είπε: Δεν θα δεις το πρόσωπό μου, αν δεν φέρεις μπροστά μου τη Μιχάλ, τη θυγατέρα τού Σαούλ, όταν έρθεις να δεις το πρόσωπό μου.

¹⁴ Και ο Δαβίδ έστειλε μηνυτές προς τον Ις-βοσθέ, τον γιο τού Σαούλ, λέγοντας: Δώσε μου πίσω τη γυναίκα μου τη Μιχάλ, που νυμφεύθηκα για τον εαυτό μου για 100 ακροβυστίες

Φιλισταίων.

15 Και ο Ις-βοσθέ έστειλε, και την πήρε από τον άνδρα της, από τον Φαλιήλ, γιον τού Λαείς.

16 Και πήγε μαζί της ο άνδρας της, πηγαίνοντας και κλαίγοντας από πίσω της, μέχρι τη Βαουρείμ. Τότε, ο Αβενήρ τού είπε: Πήγαινε, γύρισε πίσω· και γύρισε.

17 Και ο Αβενήρ μίλησε με τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, λέγοντας: Και χθες και προχθές ζητούσατε τον Δαβίδ να βασιλεύσει επάνω σας·

18 τώρα, λοιπόν, κάντε το· επειδή, ο Κύριος μίλησε για τον Δαβίδ, λέγοντας: Με το χέρι τού δούλου μου του Δαβίδ θα σώσω τον λαό μου τον Ισραήλ από το χέρι των Φιλισταίων, και από το χέρι όλων των εχθρών τους.

19 Και ο Αβενήρ μίλησε ακόμα στα αυτιά τού Βενιαμίν· και ο Αβενήρ πήγε ακόμα να μιλήσει, και στα αυτιά τού Δαβίδ στη Χεβρών, όλα όσα ήσαν αρεστά στον Ισραήλ, και σε ολόκληρο τον οίκο τού Βενιαμίν.

20 Ήρθε, λοιπόν, ο Αβενήρ στον Δαβίδ στη Χεβρών, και μαζί του 20 άνδρες. Και ο Δαβίδ έκανε συμπόσιο στον Αβενήρ και στους άνδρες που ήσαν μαζί του.

21 Και ο Αβενήρ είπε στον Δαβίδ: Θα σηκωθώ και θα πάω, και θα συγκεντρώσω ολόκληρο τον Ισραήλ στον κύριό μου τον βασιλιά, για να κάνουν μαζί σου συνθήκη, και να βασιλεύεις με όλη την επιθυμία τής ψυχής σου. Και ο Δαβίδ έστειλε τον Αβενήρ· και αναχώρησε με ειρήνη.

22 Και να, οι δούλοι τού Δαβίδ και ο Ιωάβ έρχονταν από επιδρομή, και έφεραν μαζί τους πολλά λάφυρα· αλλά, ο Αβενήρ δεν ήταν με τον Δαβίδ στη Χεβρών, επειδή τον είχε αποστείλει και είχε αναχωρήσει με ειρήνη.

23 Και όταν ήρθε ο Ιωάβ και ολόκληρος ο στρατός του, που ήταν μαζί του, ανήγγειλαν στον Ιωάβ, λέγοντας: Ο Αβενήρ, ο γιος τού Νηρ ήρθε στον βασιλιά, και τον εξαπέστειλε, και αναχώρησε με ειρήνη.

24 Τότε, ο Ιωάβ μπήκε μέσα στον βασιλιά, και είπε: Τι έκανες; Δες, ο Αβενήρ ήρθε σε σένα· γιατί τον εξαπέστειλες, και έφυγε;

25 Γνωρίζεις τον Αβενήρ, τον γιο τού Νηρ, ότι ήρθε για να σε εξαπατήσει, και να μάθει την έξοδό σου και την είσοδό σου, και να μάθει όλα όσα κάνεις εσύ.

26 Και καθώς ο Ιωάβ βγήκε από τον Δαβίδ, έστειλε μηνυτές πίσω από τον Αβενήρ, και τον γύρισε πίσω από το πηγάδι Σιρά· ο Δαβίδ, όμως, δεν ήξερε.

27 Και όταν ο Αβενήρ γύρισε στη Χεβρών, ο Ιωάβ τον παραμέρισε στα πλάγια της πύλης, για να μιλήσει μαζί του μυστικά· και εκεί τον χτύπησε κάτω από το πέμπτο πλευρό, και πέθανε, εξαιτίας του αίματος του Ασαήλ τού αδελφού του.

28 Και ύστερα απ' αυτά, καθώς το άκουσε ο Δαβίδ, είπε: Εγώ είμαι αθώος, και η βασιλεία μου, μπροστά στον Κύριο παντοτινά, από το αίμα τού Αβενήρ, του γιου τού Νηρ·

29 ας μένει επάνω στο κεφάλι τού Ιωάβ, και σε ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα του· και ας μη λείψει από την οικογένεια του Ιωάβ γονόρροιος ή λεπρός ή στηριζόμενος επάνω σε βακτηρία ή έφτοντας με ρομφαία ή στερούμενος ψωμιού.

30 Έτσι θανάτωσαν τον Αβενήρ ο Ιωάβ και ο Αβισαί ο αδελφός του, επειδή είχε θανατώσει τον Ασαήλ τον αδελφό τους στη μάχη στη Γαβών.

31 Και ο Δαβίδ είπε στον Ιωάβ, και σε ολόκληρο τον λαό που ήταν μαζί του: Ξεσχίστε το ιμάτιά σας, και περιζωστείτε με σάκο, και κλάψτε μπροστά στον Αβενήρ. Και ο βασιλιάς Δαβίδ ακολουθούσε το νεκροκράβατο.

32 Και έθαψαν τον Αβενήρ στη Χεβρών· και ο βασιλιάς ύψωσε τη φωνή του, και έκλαψε επάνω στον τάφο τού Αβενήρ· και ολόκληρος ο λαός έκλαψε.

33 Και ο βασιλιάς θρήνησε για τον Αβενήρ, και είπε: Πέθανε ο Αβενήρ, όπως πεθαίνει ένας

άφρονας;

³⁴ Τα χέρια σου δεν δέθηκαν ούτε τα πόδια σου μπήκαν σε δεσμά· έπεσες, όπως πέφτει κάποιος μπροστά στους γιους τής αδικίας. Και ολόκληρος ο λαός έκλαψε ξανά γι' αυτόν.

³⁵ Έπειτα, ήρθε ολόκληρος ο λαός για να κάνουν τον Δαβίδ να φάει ψωμί, ενώ ήταν ακόμα ημέρα· αλλ' ο Δαβίδ ορκίστηκε, λέγοντας: Έτσι να κάνει ο Κύριος σε μένα, και έτσι να προσθέσει, αν γευθώ ψωμί ή κάτι άλλο, πριν δύσει ο ήλιος.

³⁶ Και το έμαθε ολόκληρος ο λαός, και τους άρεσε· καθώς άρεσε σε ολόκληρο τον λαό ό,τι έκανε ο βασιλιάς.

³⁷ Επειδή, ολόκληρος ο Ισραήλ γνώρισαν εκείνη την ημέρα, ότι δεν ήταν από τον βασιλιά για να θανατωθεί ο Αβενήρ, ο γιος τού Νηρ.

³⁸ Και ο βασιλιάς είπε στους δούλους του: Δεν ξέρετε ότι ένας στρατηγός, και μεγάλος άνθρωπος, έπεσε αυτή την ημέρα στον Ισραήλ;

³⁹ Κι εγώ είμαι σήμερα αδύνατος, αν και χρίστηκα βασιλιάς· κι αυτοί οι άνδρες, οι γιοι τής Σερουΐας είναι πάρα πολύ δυνατοί, όσον αφορά εμένα· ο Κύριος θα κάνει ανταπόδοση στον εργάτη τής κακίας, σύμφωνα με την κακία του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 4

ΚΑΙ όταν ο γιος τού Σαούλ άκουσε ότι ο Αβενήρ πέθανε στη Χεβρών, νεκρώθηκαν τα χέρια του, και όλοι οι Ισραηλίτες συνταράχτηκαν.

² Είχε δε ο γιος τού Σαούλ δύο άνδρες, που ήσαν συστρεμματάρχες, το όνομα του ενός ήταν Βαανά, και το όνομα του άλλου Ρηχάβ, γιοι τού Ριμμών, του Βηρωθαίου, από τους γιους Βενιαμίν· (επειδή, και η Βηρώθ θεωρείτο τού Βενιαμίν·

³ οι δε Βηρωθαίοι είχαν φύγει στη Γιθθαΐμ, και ήσαν εκεί, παροικώντας μέχρι αυτή την ημέρα).

⁴ Και ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Σαούλ, είχε έναν γιο βλαμμένον στα πόδια. Ήταν ηλικίας πέντε χρόνων, όταν ήρθαν οι αγγελίες από την Ιεζραέλ για τον Σαούλ και τον Ιωνάθαν, και η τροφός του τον σήκωσε και έφευγε· κι ενώ έσπευδε να φύγει, αυτός έπεσε, και έγινε χωλός· το δε όνομά του ήταν Μεμφιβοσθέ.

⁵ Και πήγαν οι γιοι τού Ριμμών, του Βηρωθαίου, ο Ρηχάβ και ο Βαανά, και στο καύμα τής ημέρας μπήκαν μέσα στο σπίτι τού Ις-βοσθέ, που ήταν ξαπλωμένος επάνω στο κρεβάτι το μεσημέρι·

⁶ και μπήκαν εκεί μέχρι το μέσον τού σπιτιού, τάχα για να πάρουν σιτάρι· και τον χτύπησαν κάτω από το πέμπτο πλευρό· και ο Ρηχάβ και ο Βαανά ο αδελφός του διασώθηκαν.

⁷ Επειδή, όταν μπήκαν μέσα στο σπίτι, εκείνος ήταν ξαπλωμένος επάνω στο κρεβάτι τού κοιτώνα του· και τον χτύπησαν, και τον θανάτωσαν, και του έκοψαν το κεφάλι, και παίρνοντας το κεφάλι του, αναχώρησαν οδοιπορώντας μέσα από την πεδιάδα όλη τη νύχτα.

⁸ Και έφεραν το κεφάλι τού Ις-βοσθέ στον Δαβίδ στη Χεβρών, και είπαν στον βασιλιά: Δες, το κεφάλι τού Ις-βοσθέ, γιου τού Σαούλ τού εχθρού σου, που ζητούσε τη ζωή σου· και ο Κύριος έδωσε εκδίκηση στον κύριό μου τον βασιλιά αυτή την ημέρα, από τον Σαούλ, και από το σπέρμα του.

⁹ Και ο βασιλιάς Δαβίδ απάντησε στον Ρηχάβ και στον Βαανά, τον αδελφό του, τους γιους τού Ριμμών, του Βηρωθαίου, και τους είπε: Ζει ο Κύριος, που λύτρωσε την ψυχή μου από κάθε στενοχώρια·

¹⁰ εκείνος που μου ανήγγειλε, λέγοντας: Δες, πέθανε ο Σαούλ, και στοχάστηκε τον εαυτό

του μηνυτή αγαθής αγγελίας, τον έπιασα, και τον θανάτωσα στη Σικλάγ, αντί να τον βραβεύσω για την αγγελία του·

¹¹ και πόσο μάλλον ανθρώπους πονηρούς, που φόνευσαν έναν δίκαιο άνδρα μέσα στο σπίτι του επάνω στο κρεβάτι του; Τώρα, λοιπόν, δεν θα εκζητήσω το αίμα του από τα χέρια σας, και δεν θα σας εξολοθρεύσω από τη γη;

¹² Και ο Δαβίδ διέταξε τους νέους, και τους θανάτωσαν, και έκοψαν τα χέρια τους και τα πόδια τους, και τα κρέμασαν επάνω στο υδροστάσιο στη Χεβρών· το κεφάλι, όμως, του Ισ-βοσθέ το πήραν, και το έθαψαν στον τάφο του Αβενήρ στη Χεβρών.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 5

ΚΑΙ όλες οι φυλές του Ισραήλ ήρθαν στον Δαβίδ στη Χεβρών, και του είπαν, λέγοντας: Δες, κόκαλό σου, και σάρκα σου είμαστε εμείς·

² και πριν ακόμα, όταν ο Σαούλ βασίλευε επάνω μας, εσύ ήσουν αυτός που έβγαζες έξω και έβαζες μέσα τον Ισραήλ· και σε σένα είπε ο Κύριος: Εσύ θα ποιμάνεις τον λαό μου τον Ισραήλ, κι εσύ θα είσαι ηγεμόνας επάνω στον Ισραήλ.

³ Και ήρθαν όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ στον βασιλιά στη Χεβρών· και ο βασιλιάς Δαβίδ έκανε συνθήκη μαζί τους στη Χεβρών μπροστά στον Κύριο· και έχρισαν τον Δαβίδ βασιλιά επάνω στον Ισραήλ.

⁴ Ο Δαβίδ, όταν έγινε βασιλιάς, ήταν 30 χρόνων, και βασίλευσε 40 χρόνια·

⁵ και στη Χεβρών βασίλευσε επάνω στον Ιούδα επτά χρόνια και έξι μήνες· και στην Ιερουσαλήμ βασίλευσε 33 χρόνια επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ και τον Ιούδα.

⁶ Και πήγε ο βασιλιάς, και οι άνδρες του στην Ιερουσαλήμ, στους Ιεβουσαίους, που κατοικούσαν τη γη· που μίλησαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Δεν θα μπεις εδώ μέσα, αν δεν βγάλεις έξω τους τυφλούς και τους χωλούς· λέγοντας ότι ο Δαβίδ δεν θα μπορούσε να μπει εκεί μέσα.

⁷ Ο Δαβίδ, όμως, κυρίευσε το φρούριο Σιών· αυτή είναι η πόλη τού Δαβίδ.

⁸ Και ο Δαβίδ είπε εκείνη την ημέρα: Όποιος φτάσει στον οχετό, και χτυπήσει τους Ιεβουσαίους, και τους χωλούς και τους τυφλούς, που μισεί η ψυχή τού Δαβίδ, θα είναι αρχηγός. Γι' αυτό, λένε: Τυφλός και χωλός δεν θα μπει μέσα στο σπίτι.

⁹ Και ο Δαβίδ κατοίκησε στο φρούριο, και το ονόμασε: Η πόλη τού Δαβίδ. Και ο Δαβίδ έκανε οικοδομές ολόγυρα από τη Μιλλώ και μέσα.

¹⁰ Και ο Δαβίδ προχωρούσε, και μεγαλυνόταν, και ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ήταν μαζί του.

¹¹ Και ο Χειράμ, ο βασιλιάς τής Τύρου, έστειλε πρέσβεις στον Δαβίδ, και κέδρινα ξύλα, και ξυλουργούς, και χτίστες, και οικοδόμησαν σπίτι στον Δαβίδ.

¹² Και ο Δαβίδ γνώρισε, ότι ο Κύριος τον έκανε βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, και ότι ύψωσε τη βασιλεία του για τον λαό του τον Ισραήλ.

¹³ Και ο Δαβίδ πήρε ακόμα παλλακές και γυναίκες από την Ιερουσαλήμ, αφού ήρθε στη Χεβρών· και γεννήθηκαν ακόμα στον Δαβίδ γιοι και θυγατέρες.

¹⁴ Και τούτα είναι τα ονόματα αυτών που γεννήθηκαν στην Ιερουσαλήμ: Ο Σαμμουά, και ο Σωβάβ, και ο Νάθαν, και ο Σολομών,

¹⁵ και ο Ιεβάρ, και ο Ελισουά, και Νεφέγ, και ο Ιαφιά,

¹⁶ και ο Ελισαμά, και ο Ελιαδά, και ο Ελιφαλέτ.

¹⁷ Και όταν οι Φιλισταίοι άκουσαν ότι έχρισαν τον Δαβίδ βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, όλοι οι Φιλισταίοι ανέβηκαν να ζητήσουν τον Δαβίδ· και ο Δαβίδ το άκουσε, και κατέβηκε στο

φρούριο.

18 Και οι Φιλιισταίοι ήρθαν, και διαχύθηκαν στην κοιλάδα Ραφαείμ.

19 Και ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, λέγοντας: Να ανέβω προς τους Φιλισταίους; Θα τους παραδώσεις στο χέρι μου; Και ο Κύριος είπε στον Δαβίδ: Ανέβα· επειδή, σίγουρα θα παραδώσω τους Φιλισταίους στο χέρι σου.

20 Και ο Δαβίδ ήρθε στη Βάαλ-φερασείμ, κι εκεί ο Δαβίδ τούς χτύπησε, και είπε: Ο Κύριος έκοψε στα δύο τους εχθρούς μου μπροστά μου, όπως τα νερά χωρίζονται στα δύο. Γι' αυτό, το όνομα εκείνου του τόπου αποκλήθηκε Βάαλ-φερασείμ.

21 Και εκεί εγκατέλειψαν τα είδωλά τους, και τα σήκωσαν ο Δαβίδ και οι άνδρες του.

22 Και οι Φιλιισταίοι ανέβηκαν ξανά, και διαχύθηκαν στην κοιλάδα Ραφαείμ.

23 Και όταν ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, είπε: Μη ανέβεις· στρέψε από πίσω τους, και πέσε επάνω τους απέναντι από τις συκαμινιές·

24 και όταν ακούσεις θόρυβο διάβασης επάνω στις κορυφές των συκαμινιών, τότε θα σπεύσεις· επειδή, τότε ο Κύριος θα βγει μπροστά σου, για να χτυπήσει το στρατόπεδο των Φιλισταίων.

25 Και ο Δαβίδ έκανε όπως τον πρόσταξε ο Κύριος· και χτύπησε τους Φιλισταίους από τη Γαβαά μέχρι την είσοδο Γεζέρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΚΑΙ ο Δαβίδ συγκέντρωσε ξανά όλους τους εκλεκτούς από τον Ισραήλ, 30.000.

2 Και ο Δαβίδ σηκώθηκε και πήγε, και ολόκληρος ο λαός μαζί του, από τη Βααλέ τού Ιούδα, για να ανεβάσει από εκεί την κιβωτό τού Θεού, στην οποία επικαλείται το Όνομα, το όνομα του Κυρίου των δυνάμεων, ο οποίος κάθεται πιο πάνω απ' αυτή, επάνω στα χερουβείμ.

3 Και έβαλαν την κιβωτό του Θεού επάνω σε καινούργια άμαξα, και την σήκωσαν από το σπίτι τού Αβιναδάβ, που ήταν στο βουνό· και οδήγησαν την καινούργια άμαξα ο Ουζά και ο Αχιώ, οι γιοι τού Αβιναδάβ.

4 Και την σήκωσαν από το σπίτι τού Αβιναδάβ, που ήταν στο βουνό, μαζί με την κιβωτό τού Θεού· και ο Αχιώ προπορευόταν από την κιβωτό.

5 Και ο Δαβίδ και ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ έπαιζαν μπροστά στον Κύριο, κάθε είδος όργανα από ξύλο ελάτου, και κιθάρες, και ψαλτήρια, και τύμπανα, και σείστρα, και κύμβαλα.

6 Και όταν ήρθαν μέχρι το αλώνι τού Ναχών, ο Ουζά άπλωσε το χέρι του στην κιβωτό τού Θεού, και την κράτησε· επειδή, την έσεισαν τα βόδια.

7 Και εξάφθηκε ο θυμός τού Κυρίου ενάντια στον Ουζά· και ο Θεός τον χτύπησε εκεί λόγω της προπέτειάς του· και πέθανε εκεί δίπλα στην κιβωτό τού Θεού.

8 Και ο Δαβίδ λυπήθηκε, επειδή ο Κύριος έκανε χαλασμό στον Ουζά· και αποκάλεσε το όνομα του τόπου Φαρές-ουζά, μέχρι αυτή την ημέρα.

9 Και ο Δαβίδ φοβήθηκε τον Κύριο εκείνη την ημέρα, και είπε: Πώς η κιβωτός τού Κυρίου θα μπει μέσα σε μένα;

10 Και ο Δαβίδ δεν θέλησε να μετακινήσει την κιβωτό τού Κυρίου προς τον εαυτό του στην πόλη Δαβίδ, αλλ' ο Δαβίδ την έστρεψε στο σπίτι του Ωβήδ-εδώμ, του Γετθαίου.

11 Και η κιβωτός τού Κυρίου έμεινε στο σπίτι τού Ωβήδ-εδώμ τού Γετθαίου τρεις μήνες· και ο Κύριος ευλόγησε τον Ωβήδ-εδώμ, και ολόκληρη την οικογένειά του.

12 Και ανήγγειλαν στον βασιλιά Δαβίδ, λέγοντας: Ο Κύριος ευλόγησε την οικογένεια του

Ωβήδ-εδώμ, και όλα τα υπάρχοντά του, εξαιτίας της κιβωτού τού Θεού. Τότε, ο Δαβίδ πήγε και ανέβασε την κιβωτό τού Θεού από το σπίτι τού Ωβήδ-εδώμ στην πόλη τού Δαβίδ με ευφροσύνη.

13 Και όταν αυτοί που βάσταζαν την κιβωτό τού Κυρίου βάδιζαν έξι βήματα, θυσίαζαν ένα βόδι και ένα σιτευτό.

14 Και ο Δαβίδ χόρευε μπροστά στον Κύριο με όλη του τη δύναμη· και ο Δαβίδ ήταν περιζωσμένος με λινό εφόδ.

15 Και ο Δαβίδ και ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ ανέβασαν την κιβωτό τού Κυρίου, με αλαλαγμό, και με φωνή σάλπιγγας.

16 Και ενώ η κιβωτός τού Κυρίου έμπαινε στην πόλη Δαβίδ, η Μιχάλ, η θυγατέρα τού Σαούλ, έσκυψε μέσα από το παράθυρο, και, βλέποντας τον βασιλιά Δαβίδ να πηδάει και να χορεύει μπροστά στον Κύριο, τον εξουθένωσε στην καρδιά της.

17 Και έφεραν την κιβωτό τού Κυρίου, και την έβαλαν στον τόπο της, στο μέσον τής σκηνής, που ο Δαβίδ είχε στήσει γι' αυτήν· και ο Δαβίδ πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές μπροστά στον Κύριο.

18 Και αφού ο Δαβίδ τελείωσε να προσφέρει τα ολοκαυτώματα και τις ειρηνικές προσφορές, ευλόγησε τον λαό στο όνομα του Κυρίου των δυνάμεων.

19 Και μοίρασε σε ολόκληρο τον λαό, σε ολόκληρο το πλήθος τού Ισραήλ, από άνδρα μέχρι γυναίκα, σε κάθε έναν άνθρωπο, ένα ψωμάκι, και ένα κομμάτι κρέας, και μία φιάλη κρασί. Τότε, ολόκληρος ο λαός αναχώρησε, ο καθένας στο σπίτι του.

20 Και ο Δαβίδ επέστρεψε να ευλογήσει την οικογένειά του. Και, η Μιχάλ, η θυγατέρα τού Σαούλ, βγαίνοντας σε συνάντηση του Δαβίδ, είπε: Πόσο ένδοξος ήταν σήμερα ο βασιλιάς τού Ισραήλ, που γυμνώθηκε σήμερα στα μάτια των υπηρετριών των δούλων του, καθώς αδιάντροπα γυμνώνεται ένας από τους τιποτένιους ανθρώπους!

21 Και ο Δαβίδ είπε στη Μιχάλ: Μπροστά στον Κύριο, που με διάλεξε πιο πάνω από τον πατέρα σου, και πιο πάνω από ολόκληρη την οικογένειά του, ώστε να με κάνει ηγεμόνα επάνω στον λαό τού Κυρίου, επάνω στον Ισραήλ, ναι, μπροστά στον Κύριο έπαιξα·

22 και θα εξευτελιστώ ακόμα περισσότερο, και θα ταπεινωθώ στα μάτια μου· και μαζί με τις υπηρέτριες, για τις οποίες μίλησες εσύ, μαζί μ' αυτές θα δοξαστώ.

23 Γι' αυτό, η Μιχάλ, η θυγατέρα του Σαούλ, δεν γέννησε παιδί μέχρι την ημέρα τού θανάτου της.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 7

ΚΑΙ αφού ο βασιλιάς κάθησε στο σπίτι του, και ο Κύριος τον ανέπαυσε από όλους τους εχθρούς του, από παντού,

2 ο βασιλιάς είπε στον Νάθαν τον προφήτη: Να, εγώ τώρα κατοικώ σε κέδρινο σπίτι· και η κιβωτός τού Θεού κάθεται ανάμεσα σε παραπετάσματα.

3 Και ο Νάθαν είπε στον βασιλιά: Πήγαινε, κάνε κάθε τι που είναι στην καρδιά σου· επειδή, ο Κύριος είναι μαζί σου.

4 Και εκείνη τη νύχτα έγινε λόγος τού Κυρίου προς τον Νάθαν, λέγοντας:

5 Πήγαινε, και πες στον δούλο μου τον Δαβίδ: Έτσι λέει ο Κύριος: Εσύ θα οικοδομήσεις οίκο σε μένα, για να κατοικώ;

6 Επειδή, δεν κατοίκησα σε οίκο, από την ημέρα που ανέβασα τους γιους Ισραήλ από την Αίγυπτο, μέχρι αυτή την ημέρα, αλλά περιερχόμουν μέσα σε σκηνή και παραπετάσματα.

7 Παντού όπου περπάτησα μαζί με όλους τους γιους Ισραήλ, μίλησα ποτέ σε κάποιον από τις φυλές τού Ισραήλ, στον οποίον πρόσταξα να ποιμαίνει τον λαό μου τον Ισραήλ,

λέγοντας: Γιατί δεν οικοδομήσατε κέδρινον οίκο σε μένα;

⁸ Τώρα, λοιπόν, έτσι θα πεις στον δούλο μου τον Δαβίδ: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Εγώ σε πήρα από τη μάντρα, πίσω από τα πρόβατα, για να είσαι ηγεμόνας επάνω στον λαό μου, επάνω στον Ισραήλ·

⁹ και ήμουν μαζί σου παντού όπου περπάτησες, και εξολόθρευσα όλους τους εχθρούς σου από μπροστά σου, και σε έκανα ονομαστόν, σύμφωνα με το όνομα των μεγάλων που βρίσκονται επάνω στη γη·

¹⁰ και θα διορίσω έναν τόπο για τον λαό μου τον Ισραήλ, και θα τους φυτέψω, και θα κατοικούν σε δικό τους τόπο, και δεν θα μεταφέρονται πλέον· και οι γιοι τής αδικίας δεν θα τους καταθλίβουν πια, όπως άλλοτε,

¹¹ και όπως τις ημέρες κατά τις οποίες είχα καταστήσει κριτές επάνω στον λαό μου Ισραήλ· και θα σε αναπαύσω από όλους τους εχθρούς σου. Ο Κύριος αναγγέλλει ακόμα σε σένα, ότι ο Κύριος θα οικοδομήσει σπίτι σε σένα.

¹² Αφού συμπληρωθούν οι ημέρες σου, και κοιμηθείς μαζί με τους πατέρες σου, θα σηκώσω ύστερα από σένα το σπέρμα σου, που θα βγει από τα σπλάχνα σου, και θα στερεώσω τη βασιλεία του.

¹³ Αυτός θα οικοδομήσει οίκον στο όνομά μου· και θα στερεώσω τον θρόνο τής βασιλείας του μέχρι τον αιώνα·

¹⁴ εγώ θα είμαι σ' αυτόν πατέρας, κι αυτός θα είναι σε μένα γιος· αν διαπράξει ανομία, θα τον σωφρονίσω με ράβδο ανδρών, και με μαστιγώσεις των γιων των ανθρώπων·

¹⁵ το έλεός μου, όμως, δεν θα αφαιρεθεί απ' αυτόν, όπως το αφαίρεσα από τον Σαούλ, που έβγαλα από μπροστά σου·

¹⁶ και η οικογένειά σου και η βασιλεία σου θα στερεωθεί μπροστά σου μέχρι τον αιώνα· ο θρόνος σου θα στερεωθεί στον αιώνα.

¹⁷ Σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια, και σύμφωνα με ολόκληρη αυτή την όραση, έτσι μίλησε ο Νάθαν στον Δαβίδ.

¹⁸ Τότε, ο βασιλιάς Δαβίδ μπήκε και κάθησε μπροστά στον Κύριο, και είπε: Ποιος είμαι εγώ, Κύριε Θεέ; Και ποια είναι η οικογένειά μου, ώστε με έφερες μέχρις αυτό;

¹⁹ Αλλά, κι αυτό ακόμα στάθηκε μικρό στα μάτια σου, Κύριε Θεέ· και μίλησες ακόμα και για την οικογένεια του δούλου σου για ένα μακρινό μέλλον. Κι αυτός, Δέσποτα Κύριε, είναι ο τρόπος των ανθρώπων;

²⁰ Και τι μπορεί ο Δαβίδ να πει πλέον σε σένα; Επειδή, εσύ, Δέσποτα Κύριε, γνωρίζεις τον δούλο σου.

²¹ Εξαιτίας του λόγου σου, και σύμφωνα με την καρδιά σου, έκανες όλα αυτά τα εγαλεία, για να τα κάνεις γνωστά στον δούλο σου.

²² Γι' αυτό, είσαι μέγας, Κύριε Θεέ· επειδή, δεν υπάρχει όμοιός σου· ούτε υπάρχει Θεός εκτός από σένα, σύμφωνα με όλα όσα ακούσαμε με τα αυτιά μας.

²³ Και ποιο άλλο έθνος επάνω στη γη είναι όπως ο λαός σου, όπως ο Ισραήλ, που ο Θεός ήρθε να τον εξαγοράσει για δικό του λαό, και για να τον κάνει ονομαστόν, και να ενεργήσει για χάρη σας μεγάλα πράγματα και θαυμαστά, για χάρη της γης σου, μπροστά στον λαό σου, που λύτρωσες για τον εαυτό σου από την Αίγυπτο, από τα έθνη, και από τους θεούς τους;

²⁴ Επειδή, στερέωσες στον εαυτό σου τον λαό σου Ισραήλ, για να είναι λαός σου στον αιώνα· κι εσύ, Κύριε, έγινες Θεός τους.

²⁵ Και, τώρα, Κύριε Θεέ, τον λόγο που μίλησες για τον δούλο σου, και για την οικογένειά του, ας στερεωθεί στον αιώνα, και κάνε καθώς μίλησες.

²⁶ Και ας μεγαλυνθεί το όνομά σου μέχρι τον αιώνα, ώστε να λένε: Ο Κύριος των

δυνάμεων είναι ο Θεός επάνω στον Ισραήλ· και η οικογένεια του δούλου σου Δαβίδ ας είναι μπροστά σου στερεωμένη.

27 Επειδή, εσύ, Κύριε των δυνάμεων, Θεέ τού Ισραήλ, αποκάλυψες στον δούλο σου, λέγοντας: Θα οικοδομήσω σε σένα οίκο· γι' αυτό ο δούλος σου βρήκε την καρδιά του έτοιμη να προσευχηθεί σε σένα αυτή την προσευχή.

28 Και, τώρα, Δέσποτα Κύριε, εσύ είσαι ο Θεός, και τα λόγια σου θα είναι αληθινά, κι εσύ υποσχέθηκες αυτά τα αγαθά στον δούλο σου·

29 τώρα, λοιπόν, ευδόκησε να ευλογήσεις την οικογένεια του δούλου σου, για να είναι μπροστά σου στον αιώνα· επειδή, εσύ, Δέσποτα Κύριε, μίλησες· και από την ευλογία σου ας είναι η οικογένεια του δούλου σου ευλογημένη, στον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 8

ΥΣΤΕΡΑ δε απ' αυτά, ο Δαβίδ πάταξε τους Φιλισταίους, και τους κατατρόπωσε· και ο Δαβίδ πήρε από το χέρι των Φιλισταίων τη Μεγέθ-αμμά.

2 Πάταξε και τους Μωαβίτες, και τους μέτρησε με σχοινιά, αφού τους άπλωσε καταγής· και για να θανατώσει, τους μέτρησε με δύο σχοινιά, και για να αφήσει ζωντανούς, με ένα ολόκληρο σχοινί. Έτσι, οι Μωαβίτες έγιναν δούλοι υποτελείς τού Δαβίδ.

3 Ο Δαβίδ πάταξε ακόμα τον Αδαδέζερ, τον γιο τού Ρεώβ, βασιλιά τής Σωβά, ενώ πήγαινε να εγκαταστήσει την εξουσία του επάνω στον ποταμό Ευφράτη.

4 Και ο Δαβίδ πήρε απ' αυτόν 1.700 καβαλάρηδες, και 20.000 πεζούς· και ο Δαβίδ νευροκόπησε όλα τα άλογα των αμαξών, και απ' αυτές διαφύλαξε 100 άμαξες.

5 Και όταν οι Σύριοι της Δαμασκού ήρθαν να βοηθήσουν τον Αδαδέζερ, τον βασιλιά τής Σωβά, ο Δαβίδ πάταξε από τους Συρίους 22.000 άνδρες.

6 Και ο Δαβίδ έβαλε φρουρές στη Συρία τής Δαμασκού· και οι Σύριοι έγιναν δούλοι υποτελείς τού Δαβίδ. Και ο Κύριος έσωζε τον Δαβίδ παντού, όπου πήγαινε.

7 Και ο Δαβίδ πήρε τις χρυσές ασπίδες, που ήσαν επάνω στους δούλους τού Αδαδέζερ, και τις έφερε στην Ιερουσαλήμ.

8 Και από τη Βετάχ, και από τη Βηρωθάι, πόλεις του Αδαδέζερ, ο βασιλιάς Δαβίδ πήρε υπερβολικά πολύν χαλκό.

9 Και καθώς ο Θεός, ο βασιλιάς τής Αιμάθ, άκουσε ότι ο Δαβίδ πάταξε ολόκληρη τη δύναμη του Αδαδέζερ,

10 ο Θεός έστειλε τον Ιωράμ, τον γιο του, στον βασιλιά Δαβίδ, για να τον χαιρετήσει, και να τον ευλογήσει, ότι καταπολέμησε τον Αδαδέζερ, και τον πάταξε· επειδή, ο Αδαδέζερ ήταν εχθρός τού Θεού. Και ο Ιωράμ έφερε μαζί του ασημένια σκεύη, και χρυσά σκεύη, και χάλκινα σκεύη·

11 και ο βασιλιάς Δαβίδ τα αφιέρωσε στον Κύριο, μαζί με το ασήμι και το χρυσάφι, που είχε αφιερώσει από όλα τα έθνη, όσα είχε υποτάξει·

12 από τη Συρία, και από τον Μωάβ, και από τους γιους Αμμών, και από τους Φιλισταίους, και από τον Αμαλήκ, και από τα λάφυρα του Αδαδέζερ, του γιου τού Ρεώβ, του βασιλιά τής Σωβά.

13 Και ο Δαβίδ απέκτησε όνομα, όταν επέστρεφε, αφού είχε κατατροπώσει τους Συρίους στην κοιλάδα τού αλατιού, 18.000.

14 Και έβαλε φρουρές στην Ιδουμαία· σε ολόκληρη την Ιδουμαία έβαλε φρουρές· και όλοι οι Ιδουμαίοι έγιναν δούλοι τού Δαβίδ. Και ο Κύριος έσωζε τον Δαβίδ παντού, όπου πήγαινε.

15 Και ο Δαβίδ βασίλευσε σε ολόκληρο τον Ισραήλ· και ο Δαβίδ έκανε κρίση και δικαιοσύνη

σε ολόκληρο τον λαό του.

16 Και ο Ιωάβ, ο γιος τής Σερουϊας, ήταν επικεφαλής τού στρατού· και ο Ιωσαφάτ, ο γιος τού Αχιλούδ, ήταν υπομνηματογράφος·

17 και ο Σαδώκ, ο γιος τού Αχιτώβ, και ο Αχιμέλεχ, ο γιος τού Αβιάθαρ, ήσαν ιερείς· ο δε Σεραΐας ήταν γραμματέας.

18 Και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, ήταν υπεύθυνος για τους Χερεθαίους και για τους Φελεθαίους· οι δε γιοι τού Δαβίδ ήσαν αυλάρχες.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 9

ΚΑΙ ο Δαβίδ είπε: Απομένει κάποιος ακόμα από την οικογένεια του Σαούλ, για να κάνω έλεος σ' αυτόν χάρι τού Ιωνάθαν;

2 Υπήρχε δε ένας δούλος από την οικογένεια του Σαούλ, που ονομαζόταν Σιβά. Και τον κάλεσαν προς τον Δαβίδ, και ο βασιλιάς τού είπε: Εσύ είσαι ο Σιβά; Κι εκείνος είπε: Ο δούλος σου.

3 Και είπε ο βασιλιάς: Δεν απομένει κάποιος ακόμα από την οικογένεια του Σαούλ, για να κάνω σ' αυτόν έλεος Θεού; Και ο Σιβά είπε στον βασιλιά: Υπάρχει ακόμα ένας γιος τού Ιωνάθαν, βλαμμένος στα πόδια.

4 Και ο βασιλιάς τού είπε: Πού είναι αυτός; Και ο Σιβά είπε στον βασιλιά: Να, είναι στο σπίτι τού Μαχείρ, γιου τού Αμμιήλ, στη Λο-δεβάρ.

5 Τότε, ο βασιλιάς Δαβίδ έστειλε, και τον πήρε από το σπίτι τού Μαχείρ, γιου τού Αμμιήλ, από τη Λο-δεβάρ.

6 Και όταν ο Μεμφιβοσθέ, γιος τού Ιωνάθαν, γιου τού Σαούλ, ήρθε στον Δαβίδ, έπεσε με το πρόσωπό του στη γη, και προσκύνησε. Και ο Δαβίδ είπε: Μεμφιβοσθέ! Κι εκείνος είπε: Να, ο δούλος σου.

7 Και ο Δαβίδ τού είπε: Μη φοβάσαι· επειδή, σίγουρα θα κάνω έλεος σε σένα, χάρι τού Ιωνάθαν του πατέρα σου, και θα σου αποδώσω όλα τα κτήματα του Σαούλ τού πατέρα σου· κι εσύ θα τρως ψωμί επάνω στο τραπέζι μου για πάντα.

8 Κι εκείνος τον προσκύνησε, και είπε: Ποιος είναι ο δούλος σου, ώστε να επιβλέψεις σε ένα τέτοιο πεθαμένο σκυλί που είμαι εγώ;

9 Και ο βασιλιάς κάλεσε τον Σιβά, τον δούλο τού Σαούλ, και του είπε: Όλα όσα είχε ο Σαούλ και ολόκληρη η οικογένειά του, τα έδωσα στον γιο τού κυρίου σου·

10 θα καλλιεργείς, λοιπόν, τη γη γι' αυτόν, κι εσύ, και οι γιοι σου, και οι δούλοι σου, και θα φέρεις τα εισοδήματα, για να έχει ο γιος του κυρίου σου τροφή για να τρώει· πλην, ο Μεμφιβοσθέ, ο γιος τού κυρίου σου, θα τρώει ψωμί παντοτινά επάνω στο τραπέζι μου. Και ο Σιβά είχε 15 γιους και 20 δούλους.

11 Και ο Σιβά είπε στον βασιλιά: Σύμφωνα με όλα όσα πρόσταξε ο κύριός μου ο βασιλιάς τον δούλο του, έτσι θα κάνει ο δούλος σου. Και ο Μεμφιβοσθέ, είπε ο βασιλιάς, θα τρώει επάνω στο τραπέζι μου, σαν ένας από τους γιους τού βασιλιά.

12 Και ο Μεμφιβοσθέ είχε έναν μικρόν γιο, που ονομαζόταν Μιχά. Και όλοι όσοι κατοικούσαν στο σπίτι τού Σιβά ήσαν δούλοι τού Μεμφιβοσθέ.

13 Και ο Μεμφιβοσθέ κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ· επειδή, έτρωγε παντοτινά επάνω στο τραπέζι τού βασιλιά· ήταν δε χωλός και στα δύο του πόδια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 10

ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, ο βασιλιάς των γιων Αμμών πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ανούν, ο γιος του.

² Και ο Δαβίδ είπε: Θα κάνω έλεος στον Ανούν, τον γιο τού Ναάς, επειδή ο πατέρας του έκανε έλεος σε μένα. Και ο Δαβίδ έστειλε να τον παρηγορήσει για τον πατέρα του, διαμέσου των δούλων του. Και οι δούλοι τού Δαβίδ ήρθαν στη γη των γιων Αμμών.

³ Και οι άρχοντες των γιων Αμμών είπαν στον Ανούν τον κύριό τους: Νομίζεις ότι ο Δαβίδ τιμώντας τον πατέρα σου έστειλε παρηγορητές σε σένα; Δεν έστειλε ο Δαβίδ τούς δούλους του σε σένα, για να εξερευνήσει την πόλη, και να την κατασκοπεύσει, και να την καταστρέψει;

⁴ Και ο Ανούν έπιασε τους δούλους τού Δαβίδ, και ξύρισε το μισό πηγούνι τους, και απέκοψε το μισό από τα ιμάτιά τους, μέχρι τους γλουτούς τους, και τους εξαπέστειλε.

⁵ Όταν το ανήγγειλαν στον Δαβίδ, έστειλε σε συνάντησή τους, επειδή οι άνδρες ήσαν υπερβολικά ατιμασμένοι· και ο βασιλιάς είπε: Καθήστε στην Ιεριχώ μέχρις ότου αυξηθούν τα πηγούνια σας, και τότε γυρίστε.

⁶ Και βλέποντας οι γιοι Αμμών ότι ήσαν βδελυκτοί στον Δαβίδ, οι γιοι Αμμών έστειλαν και μίσθωσαν από τους Συρίους τής Βαιθ-ρεώβ, και από τους Συρίους τής Σωβά, 20.000 πεζούς και από τον βασιλιά Μααχά 1.000 άνδρες, και από τον Ις-τώβ 12.000 άνδρες.

⁷ Και όταν ο Δαβίδ τα άκουσε αυτά, έστειλε τον Ιωάβ, και ολόκληρο τον στρατό των δυνατών.

⁸ Και οι γιοι Αμμών βγήκαν, και παρατάχθηκαν σε πόλεμο προς την είσοδο της πύλης· και οι Σύριοι τής Σωβά, και της Ρεώβ, και του Ις-τώβ, και του Μααχά, ήσαν χωριστά στην πεδιάδα.

⁹ Και βλέποντας ο Ιωάβ ότι η μάχη παρατάχθηκε εναντίον του από μπροστά και από πίσω, διάλεξε, από όλους τούς εκλεκτούς τού Ισραήλ, και τους παρέταξε εναντίον των Συρίων·

¹⁰ και το υπόλοιπο του λαού το έδωσε στο χέρι τού αδελφού του, του Αβισαί, και τους παρέταξε ενάντια στους γιους Αμμών.

¹¹ Και είπε: Αν οι Σύριοι υπερισχύσουν εναντίον μου, τότε θα με σώσεις εσύ· αν, όμως, υπερισχύσουν οι γιοι Αμμών εναντίον σου, τότε εγώ θάρθω να σε σώσω·

¹² γίνε ανδρείος, και ας ενδυναμωθούμε υπέρ του λαού μας, και υπέρ των πόλεων του Θεού μας· και ο Κύριος ας κάνει το αρεστό στα μάτια του.

¹³ Και ήρθε ο Ιωάβ, και ο λαός που ήταν μαζί του, σε μάχη ενάντια στους Συρίους, και εκείνοι έφυγαν από μπροστά του.

¹⁴ Και όταν οι γιοι Αμμών είδαν ότι οι Σύριοι έφυγαν, έφυγαν τότε κι αυτοί μπροστά από τον Αβισαί, και μπήκαν μέσα στην πόλη. Και ο Ιωάβ γύρισε από τους γιους Αμμών, και ήρθε στην Ιερουσαλήμ.

¹⁵ Βλέποντας δε οι Σύριοι, ότι κατατροπώθηκαν μπροστά από τον Ισραήλ, συγκεντρώθηκαν μαζί.

¹⁶ Και έστειλε ο Αδαρέζερ, και έβγαλε τους Συρίους που ήσαν πέρα από τον ποταμό· και ήρθαν στην Αιλάμ· και ο Σωβάκ, ο αρχιστράτηγος του Αδαρέζερ, προπορευόταν μπροστά τους.

¹⁷ Και όταν αυτό αναγγέλθηκε στον Δαβίδ, συγκέντρωσε ολόκληρο τον Ισραήλ, και πέρασε τον Ιορδάνη, και ήρθε στην Αιλάμ. Και οι Σύριοι παρατάχθηκαν ενάντια στον Δαβίδ, και πολέμησαν μ' αυτόν.

¹⁸ Και οι Σύριοι έφυγαν από μπροστά από τον Ισραήλ· και ο Δαβίδ εξολόθρευσε από τους Συρίους 700 άμαξες, και 40.000 καβαλάρηδες, και τον Σωβάκ, τον αρχιστράτηγό τους, τον πάταξε και πέθανε εκεί.

¹⁹ Και βλέποντας όλοι οι βασιλιάδες, οι δούλοι τού Αδαρέζερ, ότι κατατροπώθηκαν μπροστά από τον Ισραήλ, έκαναν ειρήνη με τον Ισραήλ, και έγιναν δούλοι τους. Και οι Σύριοι φοβόνταν να βοηθήσουν πλέον τους γιους Αμμών.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 11

ΚΑΙ τον επόμενο χρόνο, κατά την εποχή που εκστρατεύουν οι βασιλιάδες, ο Δαβίδ έστειλε τον Ιωάβ, και τους δούλους του μαζί του, και ολόκληρο τον Ισραήλ· και κατέστρεψαν τους γιους Αμμών, και πολιόρκησαν τη Ραββά. Ο Δαβίδ, όμως, έμεινε στην Ιερουσαλήμ.

² Και προς την εσπέρα, όταν ο Δαβίδ σηκώθηκε από το κρεβάτι του, περπατούσε επάνω στην ταράτσα τού βασιλικού σπιτιού· και από την ταράτσα είδε μία γυναίκα να λούζεται· και η γυναίκα ήταν υπερβολικά ωραία στην όψη.

³ Και ο Δαβίδ έστειλε και ερεύνησε για τη γυναίκα. Και κάποιος είπε: Δεν είναι αυτή η Βηθσαβέε, η θυγατέρα του Ελιάμ, η γυναίκα τού Ουρία τού Χετταίου;

⁴ Και ο Δαβίδ έστειλε μηνυτές και την πήρε· και όταν ήρθε σ' αυτόν, κοιμήθηκε μαζί της, (επειδή, είχε καθαριστεί από την ακαθαρσία της·) και γύρισε στο σπίτι της.

⁵ Και η γυναίκα συνέλαβε· και στέλνοντας μήνυμα στον Δαβίδ, ανήγγειλε και είπε: Είμαι έγκυος.

⁶ Και ο Δαβίδ έστειλε μήνυμα στον Ιωάβ, λέγοντας: Στείλε μου τον Ουρία τον Χετταίο. Και ο Ιωάβ έστειλε στον Δαβίδ τον Ουρία.

⁷ Και όταν ο Ουρίας ήρθε σ' αυτόν, ο Δαβίδ ρώτησε πώς έχει ο Ιωάβ, και πώς έχει ο λαός, και πώς έχουν τα πράγματα του πολέμου.

⁸ Και ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: Κατέβα στο σπίτι σου, και πλύνε τα πόδια σου. Και ο Ουρίας βγήκε από το σπίτι τού βασιλιά· και πίσω του ήρθε μερίδιο από το τραπέζι τού βασιλιά.

⁹ Ο Ουρίας, όμως, κοιμήθηκε δίπλα στη θύρα τού σπιτιού τού βασιλιά, μαζί με όλους τους δούλους τού κυρίου του, και δεν κατέβηκε στο σπίτι του.

¹⁰ Και όταν ανήγγειλαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Ο Ουρίας δεν κατέβηκε στο σπίτι του, ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: Εσύ δεν έρχεσαι από οδοιπορία; Γιατί δεν κατέβηκες στο σπίτι σου;

¹¹ Και ο Ουρίας είπε στον Δαβίδ: Η κιβωτός, και ο Ισραήλ, και ο Ιούδας κατοικούν σε σκηνές, και ο κύριός μου ο Ιωάβ, και οι δούλοι τού κυρίου μου, είναι στρατοπεδευμένοι επάνω στο πρόσωπο της πεδιάδας· και εγώ θα πάω στο σπίτι μου, για να φάω, και να πιω, και να κοιμηθώ με τη γυναίκα μου; Ζεις, και ζει η ψυχή σου, δεν θα κάνω αυτό το πράγμα.

¹² Και ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: Μείνε εδώ και σήμερα, και αύριο θα σε εξαποστείλω. Και έμεινε ο Ουρίας στην Ιερουσαλήμ εκείνη την ημέρα, και την επόμενη.

¹³ Και ο Δαβίδ τον κάλεσε, και έφαγε μπροστά του, και ήπие· και τον μέθυσε· και την εσπέρα βγήκε να κοιμηθεί επάνω στο κρεβάτι του μαζί με τους δούλους τού κυρίου του, πλην στο σπίτι του δεν κατέβηκε.

¹⁴ Και το πρωί ο Δαβίδ έγραψε μια επιστολή στον Ιωάβ, και την έστειλε δια χειρός τού Ουρία.

¹⁵ Και στην επιστολή έγραψε, λέγοντας: Βάλτε τόν Ουρία απέναντι στη σκληρότερη μάχη· έπειτα, συρθείτε απ' αυτόν, για να χτυπηθεί και να πεθάνει.

¹⁶ Και αφού ο Ιωάβ παρατήρησε την πόλη, διόρισε τον Ουρία σε θέση, όπου ήξερε ότι ήσαν άνδρες δύναμης.

- ¹⁷ Και βγήκαν οι άνδρες τής πόλης, και πολέμησαν με τον Ιωάβ· και έπεσαν από τον λαό μερικοί από τους δούλους τού Δαβίδ· θανατώθηκε δε και ο Ουρίας ο Χετταίος.
- ¹⁸ Και ο Ιωάβ έστειλε και ανήγγειλε στον Δαβίδ όλα τα σχετικά για τον πόλεμο.
- ¹⁹ Και πρόσταξε τον μηνυτή, λέγοντας: Αφού τελειώσεις μιλώντας στον βασιλιά όλα τα σχετικά για τον πόλεμο,
- ²⁰ αν ανάψει ο θυμός τού βασιλιά, και σου πει: Γιατί πλησιάσατε την πόλη μαχόμενοι; Δεν ξέρετε ότι θα τόξευαν από το τείχος;
- ²¹ Ποιος πάταξε τον Αβιμέλεχ, τον γιο τού Ιερουβέσεθ; Κάποια γυναίκα δεν έρριξε επάνω του ένα κομμάτι μυλόπετρας από το τείχος, και πέθανε, στη Θαιβαίς; Γιατί πλησιάσατε στο τείχος; Τότε, πες: Πέθανε και ο δούλος σου ο Ουρίας, ο Χετταίος.
- ²² Πήγε, λοιπόν, ο μηνυτής, και καθώς ήρθε, ανήγγειλε στον Δαβίδ όλα εκείνα, για τα οποία τον είχε στείλει ο Ιωάβ.
- ²³ Και είπε ο μηνυτής στον Δαβίδ, ότι υπερίσχυσαν εναντίον μας οι άνδρες, και βγήκαν προς εμάς στην πεδιάδα, και τους καταδιώξαμε μέχρι την είσοδο της πύλης·
- ²⁴ αλλ' οι τοξότες τόξευσαν από το τείχος επάνω στους δούλους σου· και μερικοί από τους δούλους τού βασιλιά πέθαναν, και ο δούλος σου ο Ουρίας ο Χετταίος ακόμα πέθανε.
- ²⁵ Τότε ο Δαβίδ είπε στον μηνυτή: Έτσι θα πεις στον Ιωάβ: Μη σε ανησυχεί αυτό το πράγμα· επειδή, η ρομφαία κατατρώνει πότε τον έναν, και πότε τον άλλον· ενίσχυσε τη μάχη σου ενάντια στην πόλη, και να την καταστρέψεις· κι εσύ ενθάρρυνέ τον.
- ²⁶ Και όταν η γυναίκα τού Ουρία άκουσε, ότι ο Ουρίας ο άνδρας της πέθανε, πένθησε για τον άνδρα της.
- ²⁷ Και αφού πέρασε το πένθος, ο Δαβίδ έστειλε και την πήρε στο σπίτι του· και έγινε γυναίκα του, και του γέννησε έναν γιο. Το πράγμα, όμως, που έπραξε ο Δαβίδ, φάνηκε κακό στα μάτια τού Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

- Κ**ΑΙ ο Κύριος έστειλε τον Νάθαν προς τον Δαβίδ. Και ήρθε σ' αυτόν, και του είπε: Ήσαν 2 άνδρες σε κάποια πόλη, ο ένας πλούσιος και ο άλλος φτωχός.
- ² Ο πλούσιος είχε κοπάδια και μάντρες από βόδια υπερβολικά πολλές.
- ³ Και ο φτωχός δεν είχε άλλο, παρά μία μικρή αμνάδα, που αγόρασε και έθρεψε· και μεγάλωσε μαζί του, και μαζί με τα παιδιά του· έτρωγε από το ψωμί του, και έπινε από το ποτήρι του, και κοιμόταν στον κόρφο του, και του ήταν σαν θυγατέρα.
- ⁴ Ήρθε δε στον πλούσιο κάποιος διαβάτης, και λυπήθηκε να πάρει από τα κοπάδια του, και από τις μάντρες των βοδιών του, για να ετοιμάσει στον οδοιπόρο, που είχε έρθει σ' αυτόν, και πήρε την αμνάδα τού φτωχού, και την ετοίμασε για τον άνθρωπο που είχε έρθει σ' αυτόν.
- ⁵ Και άναψε η οργή του Δαβίδ υπερβολικά ενάντια στον άνθρωπο· και είπε στον Νάθαν: Ζει ο Κύριος, άξιος θανάτου είναι ο άνθρωπος, που το έκανε αυτό·
- ⁶ και θα πληρώσει την αμνάδα στο τετραπλάσιο, επειδή έπραξε αυτό το πράγμα, και επειδή δεν σπλαχνίστηκε.
- ⁷ Και ο Νάθαν είπε στον Δαβίδ: Εσύ είσαι ο άνθρωπος. Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Εγώ σε έχρισα βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, και εγώ σε ελευθέρωσα από το χέρι τού Σαούλ·
- ⁸ και σου έδωσα τον οίκο τού κυρίου σου, και τις γυναίκες τού κυρίου σου στον κόρφο σου, και σου έδωσα τον οίκο Ισραήλ και του Ιούδα· και αν τούτο ήταν λίγο, θα σου

πρόσθετα παρόμοια και παρόμοια·

⁹ γιατί καταφρόνησες τον λόγο τού Κυρίου, ώστε να πράξεις το κακό στα μάτια του; Τον Ουρία τον Χετταίο πάταξες με ρομφαία, και πήρες τη γυναίκα του στον εαυτό σου ως γυναίκα, κι αυτόν τον θανάτωσες με τη ρομφαία των γιων Αμμών·

¹⁰ τώρα, λοιπόν, ρομφαία δεν θα αποσυρθεί από την οικογένειά σου· επειδή, με καταφρόνησες, και πήρες τη γυναίκα τού Ουρία τού Χετταίου για να είναι γυναίκα σου.

¹¹ Έτσι λέει ο Κύριος: Δες, θα ξεσηκώσω εναντίον σου κακά μέσα από την οικογένειά σου, και θα πάρω τις γυναίκες σου μπροστά από τα μάτια σου, και θα τις δώσω στον πλησίον σου, και θα κοιμηθεί με τις γυναίκες σου μπροστά σ' αυτόν τον ήλιο·

¹² επειδή, εσύ έπραξες κρυφά· εγώ, όμως, θα κάνω αυτό το πράγμα μπροστά από ολόκληρο τον Ισραήλ, και κατάντικρυ στον ήλιο.

¹³ Και ο Δαβίδ είπε στον Νάθαν: Αμάρτησα στον Κύριο. Και ο Νάθαν είπε στον Δαβίδ: Και ο Κύριος παρέβλεψε το αμάρτημά σου· δεν θα πεθάνεις·

¹⁴ επειδή, όμως, με την πράξη αυτή έδωσες μεγάλη αφορμή στους εχθρούς τού Κυρίου να βλασφημούν, γι' αυτό, το παιδί που γεννήθηκε σε σένα θα πεθάνει οπωσδήποτε.

¹⁵ Και ο Νάθαν έφυγε για το σπίτι του. Και ο Κύριος πάταξε το παιδί, που η γυναίκα τού Ουρία γέννησε στον Δαβίδ, και αρρώστησε.

¹⁶ Και ο Δαβίδ ικέτευσε τον Κύριο υπέρ του παιδιού· και ο Δαβίδ νήστεψε, και αφού μπήκε μέσα, διανυχτέρευσε, ξαπλωμένος καταγής.

¹⁷ Και σηκώθηκαν οι πρεσβύτεροι του σπιτιού του, και ήρθαν σ' αυτόν για να τον σηκώσουν από τη γη· όμως, δεν θέλησε, ούτε έφαγε ψωμί μαζί τους.

¹⁸ Και την έβδομη ημέρα το παιδί πέθανε. Και οι δούλοι τού Δαβίδ φοβήθηκαν να του αναγγείλουν ότι το παιδί πέθανε· επειδή, έλεγαν: Δέστε, ενώ το παιδί ζούσε ακόμα, του μιλούσαμε, και δεν εισάκουγε στη φωνή μας· πόσο, λοιπόν, θα κάνει κακό, αν του πούμε ότι το παιδί πέθανε;

¹⁹ Αλλ' ο Δαβίδ βλέποντας ότι οι δούλοι του ψιθύριζαν αναμεταξύ τους, ο Δαβίδ κατάλαβε ότι το παιδί πέθανε· γι' αυτό, ο Δαβίδ είπε στους δούλους του: Πέθανε το παιδί; Κι εκείνοι είπαν: Πέθανε.

²⁰ Τότε, ο Δαβίδ σηκώθηκε από τη γη, και λούστηκε, και αλείφθηκε, και άλλαξε τα ιμάτιά του, και μπήκε μέσα στον οίκο τού Κυρίου, και προσκύνησε· έπειτα, μπήκε μέσα στο σπίτι του· και ζήτησε να φάει, και έβαλαν μπροστά του ψωμί, και έφαγε.

²¹ Και οι δούλοι του είπαν σ' αυτόν: Τι είναι τούτο, που έκανες; Νήστευες και έκλαιγες για το παιδί, ενώ ζούσε· και αφού πέθανε το παιδί, σηκώθηκες, και έφαγες ψωμί.

²² Και είπε: Ενώ ακόμα ζούσε το παιδί, νήστεψα και έκλαψα, επειδή είπα: Ποιος ξέρει; Ίσως, ο Θεός με ελεήσει, και ζήσει το παιδί·

²³ αλλά, τώρα, πέθανε· γιατί να νηστεύω; Μήπως μπορώ να το φέρω πάλι πίσω; Εγώ θα πάω προς αυτό, αυτό όμως δεν θα επιστρέψει προς εμένα.

²⁴ Και ο Δαβίδ παρηγόρησε τη Βηθ-σαβεέ, τη γυναίκα του, και μπήκε μέσα σ' αυτήν, και κοιμήθηκε μαζί της, και γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Σολομώντα· και ο Κύριος τον αγάπησε.

²⁵ Και έστειλε διαμέσου του Νάθαν τού προφήτη, και αποκάλεσε το όνομά του Ιεδιδία, για τον Κύριο.

²⁶ ΚΑΙ ο Ιωάβ πολέμησε ενάντια στη Ραββά των γιων Αμμών, και κυρίευσε τη βασιλική πόλη.

²⁷ Και ο Ιωάβ έστειλε μηνυτές στον Δαβίδ, και είπε: Πολέμησα ενάντια στη Ραββά, μάλιστα κυρίευσα την πόλη των νερών·

²⁸ Τώρα, λοιπόν, συγκέντρωσε το υπόλοιπο του λαού, και στρατοπέδευσε ενάντια στην

πόλη, και κυρίευσέ την, για να μη κυριεύσω εγώ την πόλη και ονομαστεί το όνομά μου επάνω σ' αυτή.

²⁹ Και ο Δαβίδ συγκέντρωσε ολόκληρο τον λαό, και πήγε στη Ραββά, και πολέμησε εναντίον της, και την κυρίευσε.

³⁰ και πήρε το στεφάνι του βασιλιά τους από το κεφάλι του, το βάρος του οποίου ήταν ένα τάλαντο χρυσάφι με πολύτιμες πέτρες· και τέθηκε επάνω στο κεφάλι του Δαβίδ· και έφερε έξω υπερβολικά πολλά λάφυρα της πόλης.

³¹ και τον λαό που ήταν μέσα σ' αυτή τον έβγαλε έξω, και τον έβαλε κάτω από σιδερένια πριόνια, και κάτω από σιδερένια τριβόλια, και κάτω από σιδερένιους πελέκεις, και τους πέρασε μέσα από το καμίνι των πλίνθων. Και έτσι έκανε ο Δαβίδ σε όλες τις πόλεις των γιων Αμμών. Τότε ο Δαβίδ επέστρεψε, και ολόκληρος ο λαός, στην Ιερουσαλήμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

ΥΣΤΕΡΑ δε απ' αυτά, ο Αβεσσαλώμ ο γιος του Δαβίδ είχε μια ωραία αδελφή, με το όνομα Θάμαρ, και ο Αμνών, ο γιος του Δαβίδ, την αγάπησε.

² Και ο Αμνών έπασχε τόσο, ώστε αρρώστησε για την αδελφή του τη Θάμαρ· επειδή, ήταν παρθένα, και φαινόταν στον Αμνών δυσκολότατο να κάνει κάτι σ' αυτή.

³ Είχε δε ο Αμνών έναν φίλο, που ονομαζόταν Ιωναδάβ, γιος του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ· ο δε Ιωναδάβ ήταν άνθρωπος υπερβολικά πανούργος.

⁴ Και του είπε: Γιατί εσύ, γιε του βασιλιά, αδυνατίζεις τόσο καθημερινά; Δεν θα το φανερώσεις σε μένα; Και ο Αμνών του είπε: Αγαπάω τη Θάμαρ, την αδελφή του Αβεσσαλώμ, του αδελφού μου.

⁵ Και ο Ιωναδάβ του είπε: Πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι σου, και προσποιήσου τον άρρωστο· και όταν ο πατέρας σου έρθει και σε δει, πες του: Ας έρθει, παρακαλώ, η Θάμαρ η αδελφή μου, και ας μου δώσει να φάω, και ας ετοιμάσει μπροστά μου το φαγητό, για να δω, και να φάω από το χέρι της.

⁶ Και ο Αμνών πλάγιασε, και προσποιήθηκε τον άρρωστο· και όταν ο βασιλιάς ήρθε να τον δει, είπε ο Αμνών στον βασιλιά: Ας έρθει, παρακαλώ, η Θάμαρ η αδελφή μου, και ας κάνει μπροστά μου δύο τηγανίτες, για να φάω από το χέρι της.

⁷ Και ο Δαβίδ έστειλε στο σπίτι προς τη Θάμαρ, λέγοντας: Πήγαινε τώρα στο σπίτι του αδελφού σου Αμνών, και ετοίμασέ του φαγητό.

⁸ Και η Θάμαρ πήγε στο σπίτι του αδελφού της Αμνών, που ήταν πλαγιασμένος· και πήρε το αλεύρι, και ζύμωσε, και έκανε τηγανίτες μπροστά του, και έψησε τις τηγανίτες.

⁹ Έπειτα, πήρε το τηγάνι, και τις κένωσε μπροστά του· όμως, δεν θέλησε να φάει. Και ο Αμνών είπε: Βγάλτε κάθε άνθρωπο από μπροστά μου. Και βγήκαν απ' αυτόν όλοι.

¹⁰ Και είπε ο Αμνών στη Θάμαρ: Φέρε το φαγητό μου στον κοιτώνα, για να φάω από το χέρι σου. Και η Θάμαρ πήρε τις τηγανίτες που έκανε, και τις έφερε στον κοιτώνα στον Αμνών τον αδελφό της.

¹¹ Και όταν του πρόσφερε σ' αυτόν να φάει, την έπιασε, και της είπε: Έλα, κοιμήσου μαζί μου, αδελφή μου.

¹² Κι εκείνη του είπε: Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσεις· επειδή, τέτοιο πράγμα δεν πρέπει να γίνει στον Ισραήλ· μη κάνεις αυτή την αφροσύνη.

¹³ κι εγώ, πώς θα εξαλείψω το όνειδός μου; Αλλά, κι εσύ θα είσαι σαν ένας από τους άφρονες στον Ισραήλ· τώρα, λοιπόν, παρακαλώ, μίλησε στον βασιλιά· επειδή, δεν θα με αρνηθεί σε σένα.

¹⁴ Δεν θέλησε, όμως, να ακούσει στη φωνή της· αλλά, ασκώντας μεγαλύτερη δύναμη από

εκείνη, τη βίασε, και κοιμήθηκε μαζί της.

15 Τότε ο Αμνών τη μίσησε με μίσος υπερβολικά μεγάλο· ώστε το μίσος, με το οποίο τη μίσησε, ήταν μεγαλύτερο από την αγάπη, με την οποία την είχε αγαπήσει. Και ο Αμνών τής είπε: Σήκω, πήγαινε.

16 Κι εκείνη του είπε: Δεν υπάρχει αιτία· αυτό το κακό, το να με αποβάλεις, είναι μεγαλύτερο του άλλου, που έπραξες σε μένα. Δεν θέλησε, όμως, να την εισακούσει.

17 Και φώναξε τον νέο, που τον υπηρετούσε, και είπε: Βγάλ' την τώρα έξω από μένα, και βάλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.

18 Και ήταν ντυμένη με χιτώνα ποικιλόχρωμο, επειδή οι θυγατέρες του βασιλιά, οι παρθένες, τέτοια επενδύματα ντύνονταν. Και ο υπηρέτης του την έβγαλε έξω, και έβαλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.

19 Και παίρνοντας η Θάμαρ στάχτη επάνω στο κεφάλι της, και σχίζοντας τον ποικιλόχρωμο χιτώνα, που είχε επάνω της, και βάζοντας τα χέρια της επάνω στο κεφάλι της, έφευγε περπατώντας και κρίζοντας.

20 Και ο Αβεσσαλώμ ο αδελφός της είπε σ' αυτή: Μήπως ο Αμνών ο αδελφός σου βρέθηκε μαζί σου; Όμως, τώρα, σώπασε αδελφή μου· αδελφός σου είναι· μη καταθλίβεις την καρδιά σου γι' αυτό το πράγμα. Και η Θάμαρ καθόταν σε κατάσταση χηρείας στο σπίτι του αδελφού της, του Αβεσσαλώμ.

21 Και όταν ο βασιλιάς Δαβίδ άκουσε όλα αυτά τα πράγματα, θύμωσε υπερβολικά.

22 Ο δε Αβεσσαλώμ δεν μίλησε με τον Αμνών, ούτε καλό ούτε κακό· επειδή, ο Αβεσσαλώμ μισούσε τον Αμνών, για τον λόγο ότι ταπεινώσε την αδελφή του τη Θάμαρ.

23 Και ύστερα από δύο ολόκληρα χρόνια, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτές στη Βαάλ-ασώρ, που είναι κοντά στον Εφραΐμ, και ο Αβεσσαλώμ προσκάλεσε όλους τους γιους τού βασιλιά.

24 Και ο Αβεσσαλώμ ήρθε στον βασιλιά, και είπε: Δες, τώρα, ο δούλος σου έχει κουρευτές· ας έρθει, παρακαλώ, ο βασιλιάς, και οι δούλοι του, μαζί με τον δούλο σου.

25 Και ο βασιλιάς είπε στον Αβεσσαλώμ: Όχι, γιε μου, ας μη έρθουμε τώρα όλοι, για να σου είμαστε βάρος. Και τον βίασε, όμως δεν θέλησε να πάει, αλλά τον ευλόγησε.

26 Τότε, ο Αβεσσαλώμ είπε: Αν όχι, ας έρθει τουλάχιστον ο Αμνών, ο αδελφός μου. Και ο βασιλιάς τού είπε: Γιατί να έρθει μαζί σου;

27 Όμως, ο Αβεσσαλώμ τον βίασε, ώστε έστειλε μαζί του τον Αμνών, και όλους τους γιους τού βασιλιά.

28 Τότε, ο Αβεσσαλώμ πρόσταξε τους υπηρέτες του, λέγοντας: Δέστε, τώρα, όταν η καρδιά τού Αμνών ευφρανθεί από το κρασί, και σας πω: Πατάξτε τον Αμνών, τότε θανατώστε τον· μη φοβάστε· δεν είμαι εγώ που σας προστάζω; Γίνεστε ανδρείοι και γίνεστε γιοι δύναμης.

29 Και οι υπηρέτες τού Αβεσσαλώμ έκαναν στον Αμνών, όπως τους πρόσταξε ο Αβεσσαλώμ. Τότε, αφού σηκώθηκαν όλοι οι γιοι τού βασιλιά, κάθησε κάθε ένας επάνω στο μουλάρι του, και έφυγαν.

30 Κι ενώ αυτοί βρίσκονταν στον δρόμο, έφτασε η φήμη στον Δαβίδ, που έλεγε: Ο Αβεσσαλώμ πάταξε όλους τους γιους τού βασιλιά, και δεν έμεινε απ' αυτούς ούτε ένας.

31 Τότε, ο βασιλιάς, αφού σηκώθηκε, ξέσχισε τα ιμάτιά του, και πλάγιασε καταγής· και όλοι οι δούλοι του, που παραβρίσκονταν, ξέσχισαν τα ιμάτιά τους.

32 Και ο Ιωναδάβ, ο γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ, αποκρίθηκε και είπε: Ας μη λέει ο βασιλιάς ότι θανατώθηκαν όλοι οι νέοι, οι γιοι τού βασιλιά· επειδή, μονάχα ο Αμνών πέθανε· δεδομένου ότι, ο Αβεσσαλώμ το είχε αποφασίσει, από την ημέρα που ταπεινώσε τη Θάμαρ την αδελφή του·

33 τώρα, λοιπόν, ας μη βάλει ο κύριός μου ο βασιλιάς το πράγμα στην καρδιά του,

λέγοντας ότι πέθαναν όλοι οι γιοι τού βασιλιά· επειδή, ο Αμνών μονάχα πέθανε.

³⁴ Και ο Αβεσσαλώμ έφυγε. Και ο νέος, ο σκοπός, υψώνοντας τα μάτια του, είδε, και να, πολός λαός πορευόταν από τον δρόμο πίσω απ' αυτόν, προς την πλαγιά τού βουνού.

³⁵ Και ο Ιωναδάβ είπε στον βασιλιά: Δες, οι γιοι τού βασιλιά έρχονται· σύμφωνα με τον λόγο τού δούλου σου, έτσι έγινε.

³⁶ Και καθώς τελείωσε μιλώντας, να, οι γιοι τού βασιλιά ήρθαν, και ύψωσαν τη φωνή τους, και έκλαψαν· και ο βασιλιάς ακόμα, και όλοι οι δούλοι του, έκλαψαν έναν υπερβολικά μεγάλον κλαυθμό.

³⁷ Και ο Αβεσσαλώμ έφυγε, και πήγε στον Θαλμαΐ, τον γιο τού Αμμιούδ, τον βασιλιά τής Γεσσούρ· και ο Δαβίδ πένθησε για τον γιο του όλες τις ημέρες.

³⁸ Ο Αβεσσαλώμ, λοιπόν, έφυγε, και πήγε στη Γεσσούρ, και ήταν εκεί τρία χρόνια.

³⁹ Και ο βασιλιάς Δαβίδ επιπόθησε να πάει στον Αβεσσαλώμ, επειδή είχε παρηγορηθεί για τον θάνατο του Αμνών.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 14

ΚΑΙ ο Ιωάβ, ο γιος τής Σερουΐας γνώρισε, ότι η καρδιά τού βασιλιά ήταν στον Αβεσσαλώμ.

² Και ο Ιωάβ έστειλε στη Θεκούε, και έφερε από εκεί μία σοφή γυναίκα, και της είπε: Προσποιήσου, παρακαλώ, ότι είσαι σε πένθος, και ντύσου ιμάτια πένθιμα, και να μη αλειφθείς με λάδι, αλλά να είσαι σαν μια γυναίκα που πενθεί ήδη πολλές ημέρες για κάποιον που πέθανε·

³ και πήγαινε στον βασιλιά, και να του μιλήσεις σύμφωνα με τούτα τα λόγια. Και ο Ιωάβ έβαλε τα λόγια στο στόμα της.

⁴ Και καθώς η Θεκωΐτιστα γυναίκα μιλούσε στον βασιλιά, έπεσε μπρούμυτα καταγής, και προσκύνησε, και είπε: Βασιλιά, σώσε.

⁵ Και ο βασιλιάς τής είπε: Τι έχεις; Κι εκείνη είπε: Γυναίκα χήρα είμαι εγώ, αλλοίμονο! Και ο άνδρας μου πέθανε·

⁶ και η δούλη σου είχε δύο γιους, που λογομάχησαν και οι δύο στο χωράφι, και δεν υπήρχε κάποιος που να τους χωρίσει, αλλά ο ένας πάταξε τον άλλον, και τον θανάτωσε·

⁷ και ξάφνου, ολόκληρη η συγγένεια σηκώθηκε ενάντια στη δούλη σου, και είπε: Παράδωσέ μας αυτόν που πάταξε τον αδελφό του, για να τον θανατώσουμε, αντί τής ζωής τού αδελφού του που τον φόνευσε, και να εξολοθρεύσουμε ταυτόχρονα και τον κληρονόμο· και έτσι θα σβήσουν το κάρβουνό μου που έμεινε, ώστε να μη αφήσουν στον άνδρα μου όνομα ούτε απομεινάρι, επάνω στο πρόσωπο της γης.

⁸ Και ο βασιλιάς είπε στη γυναίκα: Πήγαινε στο σπίτι σου, και εγώ θα διατάξω υπέρ του συμφέροντός σου.

⁹ Και η γυναίκα η Θεκωΐτιστα είπε στον βασιλιά: Κύριέ μου βασιλιά, επάνω μου ας είναι η ανομία, και επάνω στον οίκον του πατέρα μου· και ο βασιλιάς και ο θρόνος του, αθώοι.

¹⁰ Και ο βασιλιάς είπε: Όποιος μιλήσει εναντίον σου, φέρ' τον σε μένα, και δεν θα σε αγγίξει πλέον.

¹¹ Κι εκείνη είπε: Ας θυμηθεί, παρακαλώ, ο βασιλιάς τον Κύριο τον Θεό σου, και ας μη αφήσει τους εκδικητές τού αίματος να πληθύνουν τη φθορά, και να απολέσουν τον γιο μου. Κι εκείνος είπε: Ζει ο Κύριος, ούτε μια τρίχα τού γιου σου δεν θα πέσει στη γη.

¹² Τότε η γυναίκα είπε: Ας μιλήσει, παρακαλώ, η δούλη σου, έναν λόγο στον κύριό μου τον βασιλιά. Και είπε: Μίλησε.

- 13** Και η γυναίκα είπε: Γιατί στοχάστηκες τέτοιο πράγμα ενάντια στον λαό του Θεού; Επειδή, ο βασιλιάς το λέει αυτό σαν ένας ένοχος άνθρωπος, για τον λόγο ότι ο βασιλιάς δεν στέλνει να επαναφέρει τον εξόριστό του.
- 14** Επειδή, αναπόφευκτα θα πεθάνουμε, και είμαστε σαν το χυμένο νερό επάνω στη γη, που δεν μαζεύεται ξανά· και ο Θεός δεν θέλει να χαθεί μια ψυχή, αλλ' εφευρίσκει μέσα, ώστε ο εξόριστος να μη μένει εξωσμένος απ' αυτόν.
- 15** Τώρα, γι' αυτό ήρθα να μιλήσω αυτό τον λόγο στον κύριό μου τον βασιλιά, επειδή με φόβισε ο λαός· και η δούλη σου είπε: Θα μιλήσω τώρα στον βασιλιά· ίσως, ο βασιλιάς κάνει το αίτημα της δούλης του.
- 16** Επειδή, ο βασιλιάς θα εισακούσει, για να ελευθερώσει τη δούλη του από το χέρι τού ανθρώπου που ζητάει να με εξαλείψει, ταυτόχρονα δε και τον γιο μου, από την κληρονομιά τού Θεού.
- 17** Είπε, μάλιστα, η δούλη σου: Ο λόγος τού κυρίου μου του βασιλιά, θα είναι τώρα παρηγορητικός· επειδή, σαν άγγελος Θεού, έτσι είναι ο κύριός μου ο βασιλιάς, στο να διακρίνει το καλό και το κακό· ο Κύριος ο Θεός σου θα είναι μαζί σου.
- 18** Τότε, ο βασιλιάς απάντησε και είπε στη γυναίκα. Μη κρύψεις από μένα τώρα το πράγμα, που εγώ θα σε ρωτήσω. Και η γυναίκα είπε: Ας μιλήσει, παρακαλώ, ο κύριός μου ο βασιλιάς.
- 19** Και είπε ο βασιλιάς: Σε όλο αυτό δεν είναι μαζί σου το χέρι τού Ιωάβ; Και η γυναίκα απάντησε και είπε: Ζει η ψυχή σου, κύριέ μου βασιλιά, κανένα απ' αυτά που είπε ο κύριός μου ο βασιλιάς δεν ξέκλινε, ούτε δεξιά ούτε αριστερά· επειδή, ο δούλος σου ο Ιωάβ, αυτός με πρόσταξε, κι αυτός έβαλε όλα τα λόγια αυτά στο στόμα τής δούλης σου·
- 20** ο δούλος σου ο Ιωάβ το έκανε, να περιστρέψω τη μορφή αυτού του πράγματος· και ο κύριός μου είναι σοφός, σύμφωνα με τη σοφία αγγέλου τού Θεού, στο να γνωρίζει όλα όσα γίνονται στη γη.
- 21** Και ο βασιλιάς είπε στον Ιωάβ: Δες, τώρα, έκανα αυτό το πράγμα· πήγαινε, λοιπόν, φέρε πίσω τον νέο, τον Αβεσσαλώμ.
- 22** Και ο Ιωάβ έπεσε μπρούμυτα στη γη, και προσκύνησε, και ευλόγησε τον βασιλιά· και ο Ιωάβ είπε: Σήμερα ο δούλος σου γνωρίζει ότι βρήκα χάρη στα μάτια σου, κύριέ μου βασιλιά, επειδή ο βασιλιάς έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού δούλου του.
- 23** Τότε, ο Ιωάβ σηκώθηκε και πήγε στη Γεσσούρ, και έφερε τον Αβεσσαλώμ στην Ιερουσαλήμ.
- 24** Και ο βασιλιάς είπε: Ας γυρίσει στο σπίτι του, και ας μη δει το πρόσωπό μου. Έτσι ο Αβεσσαλώμ γύρισε στο σπίτι του, και δεν είδε το πρόσωπο του βασιλιά.
- 25** Και σε ολόκληρο τον Ισραήλ δεν υπήρχε άνθρωπος να θαυμάζεται τόσο για την ωραιότητά του, όπως ο Αβεσσαλώμ· από το πέλμα του ποδιού του, μέχρι την κορυφή του, δεν υπήρχε ελάττωμα επάνω του·
- 26** και οσάκις κούρευε το κεφάλι του, (επειδή, στο τέλος κάθε χρόνου το κούρευε· για τον λόγο ότι τα μαλλιά τον βάραιναν, γι' αυτό τα έκοβε·) ζύγιζε τις τρίχες του κεφαλιού του, και ήσαν 200 σίκλοι σύμφωνα με το βασιλικό ζύγι.
- 27** Και στον Αβεσσαλώμ γεννήθηκαν τρεις γιοι, και μία θυγατέρα, με το όνομα Θάμαρ· αυτή ήταν ωραιότατη γυναίκα.
- 28** Και ο Αβεσσαλώμ κατοίκησε στην Ιερουσαλήμ δύο ολόκληρα χρόνια, και δεν είδε το πρόσωπο του βασιλιά.
- 29** Γι' αυτό, ο Αβεσσαλώμ απέστειλε στον Ιωάβ, για να τον στείλει στον βασιλιά· όμως, δεν θέλησε νάρθει σ' αυτόν· απέστειλε ξανά για δεύτερη φορά, αλλά δεν θέλησε νάρθει.
- 30** Τότε, είπε στους δούλους του: Κοιτάξτε, το χωράφι τού Ιωάβ είναι κοντά στο δικό μου,

και έχει εκεί κριθάρι· πηγαίνετε, και κατακάψτε το με φωτιά· και οι δούλοι του Αβεσσαλώμ κατέκαψαν το χωράφι με φωτιά.

31 Και σηκώθηκε ο Ιωάβ, και ήρθε στον Αβεσσαλώμ στο σπίτι, και του είπε: Γιατί οι δούλοι σου κατέκαψαν το χωράφι μου με φωτιά;

32 Και ο Αβεσσαλώμ απάντησε στον Ιωάβ: Δες, απέστειλα σε σένα, λέγοντας: Έλα εδώ, για να σε στείλω στον βασιλιά να πεις: Γιατί ήρθα από τη Γεσσούρ; Θα ήταν καλύτερο για μένα να ήμουν ακόμα εκεί· τώρα, λοιπόν, ας δω το πρόσωπο του βασιλιά· και αν είναι σε μένα αδικία, ας με θανατώσει.

33 Τότε, ο Ιωάβ ήρθε στον βασιλιά, και του τα ανήγγειλε αυτά· και κάλεσε τον Αβεσσαλώμ, και ήρθε στον βασιλιά, και πέφτοντας μπρούμυτα καταγής, προσκύνησε μπροστά στον βασιλιά· και ο βασιλιάς φίλησε τον Αβεσσαλώμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, ο Αβεσσαλώμ ετοίμασε άμαξες και άλογα, και 50 άνδρες να τρέχουν μπροστά του.

2 Και ο Αβεσσαλώμ σηκωνόταν πρωί, και στεκόταν στα πλάγια του δρόμου τής πύλης· και όταν κάποιος είχε μια διαφορά και ερχόταν στον βασιλιά για να κάνει κρίση, τότε ο Αβεσσαλώμ τον καλούσε κοντά του και του έλεγε: Από ποια πόλη είσαι; Κι εκείνος απαντούσε: Ο δούλος σου είναι από την τάδε φυλή τού Ισραήλ.

3 Και ο Αβεσσαλώμ τού έλεγε: Δες, η υπόθεσή σου είναι καλή και σωστή· όμως, δεν υπάρχει κανένας που να σε ακούει από μέρους τού βασιλιά.

4 Έλεγε ακόμα ο Αβεσσαλώμ: Ποιος να με διόριζε κριτή τού τόπου, για να έρχεται σε μένα καθένας που έχει διαφορά ή κρίση, και να τον δικαιώνω!

5 Και όσες φορές κάποιος πλησίαζε για να τον προσκυνήσει, άπλωνε το χέρι του, και τον έπιανε, και τον φιλούσε.

6 Και ο Αβεσσαλώμ έκανε κατ' αυτόν τον τρόπο σε κάθε Ισραηλίτη, που ερχόταν για κρίση προς τον βασιλιά· και ο Αβεσσαλώμ υπέκλεπτε τις καρδιές των ανδρών τού Ισραήλ.

7 Και στο τέλος των 40 χρόνων, ο Αβεσσαλώμ είπε στον βασιλιά: Ας πάω, παρακαλώ, για να εκπληρώσω την ευχή μου, που είχα ευχηθεί στον Κύριο, στη Χεβρών·

8 επειδή, ο δούλος σου είχε ευχηθεί μια ευχή, όταν κατοικούσε στη Γεσσούρ στη Συρία, λέγοντας: Αν ο Κύριος με επιστρέψει πραγματικά στην Ιερουσαλήμ, τότε θα προσφέρω θυσία στον Κύριο.

9 Και ο βασιλιάς τού είπε: Πήγαινε με ειρήνη. Και αφού σηκώθηκε, πήγε στη Χεβρών.

10 Και ο Αβεσσαλώμ έστειλε κατασκόπους σε όλες τις φυλές τού Ισραήλ, λέγοντας: Καθώς θα ακούσετε τη φωνή τής σάλπιγγας, θα πείτε: Ο Αβεσσαλώμ βασίλευσε στη Χεβρών.

11 Και πήγαν μαζί με τον Αβεσσαλώμ 200 άνδρες από την Ιερουσαλήμ, καλεσμένοι, και πήγαν μέσα στην απλότητά τους, και δεν ήξεραν τίποτε.

12 Και ο Αβεσσαλώμ προσκάλεσε τον Αχιτόφελ τον Γιλωναίο, τον σύμβουλο του Δαβίδ, από την πόλη του, από τη Γιλώ, ενώ πρόσφερε τις θυσίες. Και η συνωμοσία ήταν δυνατή· και ο λαός πληθυνόταν αδιάκοπα κοντά στον Αβεσσαλώμ.

13 Και ήρθε ένας μηνυτής στον Δαβίδ, λέγοντας: Οι καρδιές των ανδρών Ισραήλ στράφηκαν πίσω από τον Αβεσσαλώμ.

14 Και ο Δαβίδ είπε σε όλους τούς δούλους του, εκείνους που ήσαν μαζί του στην Ιερουσαλήμ: Σηκωθείτε, και ας φύγουμε· επειδή, δεν θα μπορέσουμε να διασωθούμε μπροστά από τον Αβεσσαλώμ· βιαστείτε να αναχωρήσουμε, για να μη επιταχύνει και μας καταφτάσει, και σπρώξει το κακό επάνω μας, και πατάξει την πόλη με μάχαιρα.

- 15** Και οι δούλοι τού βασιλιά είπαν στον βασιλιά: Σε ό,τι διαλέξει ο κύριός μου ο βασιλιάς, να οι δούλοι σου.
- 16** Και βγήκε έξω ο βασιλιάς, και ολόκληρη η οικογένειά του πίσω απ' αυτόν. Και ο βασιλιάς άφησε τις δέκα γυναίκες τις παλλακές, για να φυλάττουν το σπίτι.
- 17** Και ο βασιλιάς βγήκε έξω, και από πίσω του ολόκληρος ο λαός, και στάθηκαν σε έναν τόπο, που απείχε μακριά.
- 18** Και όλοι οι δούλοι του πορεύονταν κοντά του· και όλοι οι Χερεθαίοι, και όλοι οι Φελεθαίοι, και όλοι οι Γετθαίοι, 600 άνδρες, εκείνοι που ήρθαν πίσω απ' αυτόν από τη Γαθ, προπορεύονταν μπροστά από τον βασιλιά.
- 19** Και ο βασιλιάς είπε στον Ιτταΐ τον Γετθαίο: Γιατί έρχεσαι κι εσύ μαζί μας; Γύρνα πίσω, και να κατοικείς μαζί με τον βασιλιά, επειδή είσαι ξένος, και μάλιστα είσαι μετοικισμένος από τον τόπο σου·
- 20** χθες ήρθες, και σήμερα θα σε κάνω να περιπλανιέσαι μαζί μας; Κι εγώ θα πάω όπου μπορέσω· γύρνα πίσω, και πάρε και τους αδελφούς σου· έλεος και αλήθεια μαζί σου!
- 21** Και ο Ιτταΐ απάντησε στον βασιλιά, και είπε: Ζει ο Κύριος, και ζει ο κύριός μου ο βασιλιάς, όπου και αν είναι ο κύριός μου ο βασιλιάς, είτε σε θάνατο είτε σε ζωή, εκεί βέβαια θα είναι και ο δούλος σου.
- 22** Και ο Δαβίδ είπε στον Ιτταΐ: Έλα, λοιπόν, και διάβαινε. Και διάβηκε ο Ιτταΐ ο Γετθαίος, και όλοι οι άνδρες του, και όλα τα παιδιά που ήσαν μαζί του.
- 23** Και ολόκληρος ο τόπος έκλαιγε με δυνατή φωνή, και ολόκληρος ο λαός διάβαινε· διάβηκε και ο βασιλιάς τον χείμαρρο των Κέδρων· και ολόκληρος ο λαός διάβηκε προς τον δρόμο τής ερήμου.
- 24** Και να, ακόμα και ο Σαδώκ, και όλοι οι Λευίτες μαζί του, φέρνοντας την κιβωτό τής διαθήκης τού Θεού· και έστησαν την κιβωτό τού Θεού· και ανέβηκε ο Αβιάθαρ, αφού τελείωσε ολόκληρος ο λαός διαβαίνοντας από την πόλη.
- 25** Και ο βασιλιάς είπε στον Σαδώκ: Φέρε την κιβωτό τού Θεού πίσω στην πόλη· αν βρω χάρη στα μάτια του Κυρίου, θα με κάνει να επιστρέψω, και να δω αυτήν, και το κατοικητήριό του·
- 26** αλλά, αν πει ως εξής: Δεν έχω ευαρέστηση σε σένα, νάμαι εγώ, ας κάνει σε μένα ό,τι φανεί αρεστό στα μάτια του.
- 27** Ο βασιλιάς είπε ακόμα στον Σαδώκ τον ιερέα: Δεν είσαι εσύ που βλέπεις; Γύρνα πίσω στην πόλη με ειρήνη, και ο Αχιμάας ο γιος σου, και ο Ιωνάθαν ο γιος τού Αβιάθαρ, οι δύο γιοι σας μαζί σας·
- 28** Κοιτάξτε, εγώ θα μένω στις πεδιάδες τής ερήμου, μέχρις ότου έρθει ένας λόγος από σας για να μου αναγγείλει.
- 29** Ο Σαδώκ, λοιπόν, και ο Αβιάθαρ επανέφεραν την κιβωτό τού Θεού στην Ιερουσαλήμ, και έμειναν εκεί.
- 30** Και ο Δαβίδ ανέβαινε διαμέσου της ανάβασης των Ελαιών, ανεβαίνοντας και κλαίγοντας, και έχοντας το κεφάλι του σκεπασμένο, και περπατώντας ξυπόλυτος· και ολόκληρος ο λαός, που ήταν μαζί του, κάθε ένας είχε το κεφάλι του σκεπασμένο, και ανέβαιναν βαδίζοντας και κλαίγοντας.
- 31** Και ανήγγειλαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Ο Αχιτόφελ είναι ανάμεσα στους συνωμότες μαζί με τον Αβεσσαλώμ. Και ο Δαβίδ είπε: Κύριε, δέομαι σε σένα, διάλυσε τη βουλή τού Αχιτόφελ.
- 32** Και όταν ο Δαβίδ ήρθε στην κορυφή τού βουνού, όπου προσκύνησε τον Θεό, να, ήρθε σε συνάντησή του ο Χουσαΐ ο Αρχίτης, έχοντας ξεσχισμένον τον χιτώνα του, και χώμα επάνω στο κεφάλι του.

- ³³ Και ο Δαβίδ τού είπε: Αν διαβείς μαζί μου, σίγουρα θα μου είσαι φορτίο·
- ³⁴ αν, όμως, γυρίσεις πίσω στην πόλη, και πεις στον Αβεσσαλώμ: Θα είμαι δούλος σου, βασιλιά· όπως στάθηκα δούλος τού πατέρα σου μέχρι τώρα, έτσι θα είμαι τώρα δούλος σου· τότε, μπορείς να ανατρέψεις τη βουλή τού Αχιτόφελ υπέρ εμού·
- ³⁵ και δεν είναι εκεί μαζί σου ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ, οι ιερείς; Κάθε τι, λοιπόν, που θα άκουγες από τον οίκο τού βασιλιά, θα το αναγγείλεις στον Σαδώκ και τον Αβιάθαρ, τους ιερείς:
- ³⁶ Δες, εκεί είναι μαζί τους οι δύο γιοι τους, ο Αχιμάας, ο γιος τού Σαδώκ, και ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Αβιάθαρ· και διαμέσου αυτών θα μου στέλνετε κάθε τι που θα ακούσετε.
- ³⁷ Και καθώς ο φίλος τού Δαβίδ, ο Χουσαΐ, μπήκε μέσα στην πόλη, ο Αβεσσαλώμ ήρθε στην Ιερουσαλήμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

- Κ**ΑΙ όταν ο Δαβίδ πέρασε λίγο την κορυφή, να, τον συνάντησε ο Σιβά, ο υπηρέτης τού Μεμφιβοσθέ, με δύο σαμαρωμένα γαϊδούρια, έχοντας επάνω τους 200 ψωμιά, και 100 τσαμπιά σταφίδες, και 100 αρμαθιές καλοκαιρινούς καρπούς, και ένα ασκί κρασί.
- ² Και ο βασιλιάς είπε στον Σιβά: Γιατί τα φέρνεις αυτά; Και ο Σιβά είπε: Τα γαϊδούρια είναι για την οικογένεια του βασιλιά, για να κάθονται επάνω σ' αυτά, και τα ψωμιά και οι καλοκαιρινοί καρποί για να τρώνε οι νέοι· και το κρασί, για να πίνουν όσοι ατονήσουν μέσα στην έρημο.
- ³ Τότε, ο βασιλιάς είπε: Και πού είναι ο γιος τού κυρίου σου; Και ο Σιβά είπε στον βασιλιά: Να, κάθεται στην Ιερουσαλήμ· επειδή, είπε: Σήμερα ο οίκος Ισραήλ θα επιστρέψει σε μένα τη βασιλεία τού πατέρα μου.
- ⁴ Και ο βασιλιάς είπε στον Σιβά: Να, δικά σου είναι όλα τα υπάρχοντα του Μεμφιβοσθέ. Και ο Σιβά είπε: Παρακαλώ, με σεβασμό να βρω χάρη στα μάτια σου, κύριέ μου βασιλιά.
- ⁵ Και όταν ο βασιλιάς Δαβίδ ήρθε μέχρι τη Βαουρείμ, να, έβγαινε από εκεί ένας άνθρωπος, από τη συγγένεια της οικογένειας του Σαούλ, που λεγόταν Σιμεϊ, γιος τού Γηρά· και αφού βγήκε, άρχισε να καταριέται.
- ⁶ Και έρριχνε πέτρες επάνω στον Δαβίδ, και σε όλους τους δούλους τού βασιλιά τού Δαβίδ· και ολόκληρος ο λαός και όλοι οι ισχυροί ήσαν από τα δεξιά του, και από τα αριστερά του.
- ⁷ Και ο Σιμεϊ, καθώς καταριόταν, έλεγε τα εξής: Βγες, βγες άνδρα αιμάτων, και άνδρα κακοποιέ!
- ⁸ Ο Κύριος γύρισε εναντίον σου όλα τα αίματα της οικογένειας του Σαούλ, αντί τού οποίου βασίλευσες· και ο Κύριος παρέδωσε τη βασιλεία σου στο χέρι τού Αβεσσαλώμ, του γιου σου· και δες, εσύ πιάστηκες μέσα στην κακία σου, επειδή είσαι άνδρας αιμάτων.
- ⁹ Τότε, ο Αβισαί, ο γιος τής Σερουΐας, είπε στον βασιλιά: Γιατί, αυτός ο νεκρός σκύλος, να καταριέται τον κύριό μου τον βασιλιά; Επίτρεψε, παρακαλώ, να περάσω, και να κόψω το κεφάλι του.
- ¹⁰ Και ο βασιλιάς είπε: Τι είναι ανάμεσα σε μένα και σε σας γιοι τής Σερουΐας; Ας καταριέται, επειδή ο Κύριος του είπε: Να καταραστείς τον Δαβίδ. Ποιος, λοιπόν, θα πει: Γιατί έκανες έτσι;
- ¹¹ Και ο Δαβίδ είπε στον Αβισαί, και σε όλους τους δούλους του: Δέστε, ο γιος μου, αυτός που βγήκε από τα σπλάχνα μου, ζητάει τη ζωή μου· πόσο μάλλον τώρα αυτός ο Βενιαμίτης; Αφήστε τον, και ας καταριέται, επειδή ο Κύριος τον πρόσταξε·
- ¹² ίσως, ο Κύριος επιβλέψει επάνω στη θλίψη μου, και ο Κύριος να ανταποδώσει σε μένα

αγαθό αυτή την ημέρα, αντί τής κατάρας αυτού τού ανθρώπου.

13 Και πορεύονταν ο Δαβίδ και οι άνδρες του στον δρόμο, και ο Σιμεϊ πορευόταν κατά τα πλάγια του βουνού απέναντί του, και, βαδίζοντας, καταριόταν και έρριχνε πέτρες εναντίον του, και έκανε σκόνη με χώμα.

14 Και ήρθε ο βασιλιάς, και ολόκληρος ο λαός, που ήταν μαζί του, εξασθενημένοι, και εκεί αναπαύθηκαν.

15 ΚΑΙ ο Αβεσσαλώμ, και ολόκληρος ο λαός, οι άνδρες Ισραήλ, ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, και ο Αχιτόφελ μαζί του.

16 Και όταν ο Χουσαΐ ο Αρχίτης, ο φίλος τού Δαβίδ, ήρθε στον Αβεσσαλώμ, ο Χουσαΐ είπε στον Αβεσσαλώμ: Ζήτη ο βασιλιάς! Ζήτη ο βασιλιάς!

17 Και ο Αβεσσαλώμ είπε στον Χουσαΐ: Αυτό είναι το έλεός σου προς τον φίλο σου; Γιατί δεν πήγες μαζί με τον φίλο σου;

18 Και ο Χουσαΐ είπε στον Αβεσσαλώμ: Όχι, αλλά εκείνον που ο Κύριος έκλεξε, κι αυτός ο λαός, και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ, αυτού θα είμαι, και μαζί του θα κατοικώ·

19 και έπειτα, ποιον θα υπηρετώ εγώ; Όχι μπροστά στον γιο του; Καθώς υπηρέτησα μπροστά στον πατέρα σου, έτσι θα είμαι και μπροστά σου.

20 Τότε, ο Αβεσσαλώμ είπε στον Αχιτόφελ: Συμβουλευθείτε μεταξύ σας τι θα κάνουμε.

21 Και ο Αχιτόφελ είπε στον Αβεσσαλώμ: Μπες μέσα στις παλλακές τού πατέρα σου, που άφησε για να φυλάττουν το σπίτι· και ολόκληρος ο Ισραήλ θα ακούσει, ότι έγινες μισητός στον πατέρα σου· και θα ενδυναμωθούν τα χέρια όλων εκείνων που είναι μαζί σου.

22 Έστησαν, λοιπόν, μια σκηνή επάνω στην ταράτσα για τον Αβεσσαλώμ, και ο Αβεσσαλώμ μπήκε στις παλλακές τού πατέρα του, μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ.

23 Και η συμβουλή τού Αχιτόφελ, που έδινε εκείνες τις ημέρες, ήταν σαν κάποιος να συμβουλευόταν τον Θεό· έτσι θεωρείτο κάθε συμβουλή τού Αχιτόφελ, και στον Δαβίδ και στον Αβεσσαλώμ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 17

ΚΑΙ ο Αχιτόφελ είπε στον Αβεσσαλώμ: Ας διαλέξω τώρα 12.000 άνδρες, και καθώς σηκωθώ, να καταδιώξω πίσω από τον Δαβίδ τη νύχτα·

2 και θα πέσω επάνω του, καθώς είναι αποκαμωμένος και εξασθενημένος στα χέρια, και θα τον κατατρομάξω· και ολόκληρος ο λαός που είναι μαζί του θα φύγει, και θα πατάξω τον βασιλιά μοναχό του·

3 και θα σου επιστρέψω ολόκληρο τον λαό· επειδή, ο άνδρας που ζητάς, είναι σαν να επέστρεφαν όλοι· και ολόκληρος ο λαός θα είναι με ειρήνη.

4 Και ο λόγος άρεσε στον Αβεσσαλώμ, και σε όλους τούς πρεσβύτερους του Ισραήλ.

5 Τότε, ο Αβεσσαλώμ είπε: Κάλεσε τώρα και τον Χουσαΐ τον Αρχίτη, και ας ακούσουμε τι λέει κι αυτός.

6 Και όταν ο Χουσαΐ μπήκε στον Αβεσσαλώμ, ο Αβεσσαλώμ τού είπε, λέγοντας: Ο Αχιτόφελ μίλησε με τούτο τον τρόπο· πρέπει να κάνουμε σύμφωνα με τον λόγο του ή όχι; Μίλησε κι εσύ.

7 Και ο Χουσαΐ είπε στον Αβεσσαλώμ: Δεν είναι καλή η συμβουλή που έδωσε αυτή τη φορά ο Αχιτόφελ.

8 Και ο Χουσαΐ είπε: Εσύ ξέρεις τον πατέρα σου και τους άνδρες του, ότι είναι δυνατοί, και καταπικραμένοι στην ψυχή, σαν μια αρκούδα που στερήθηκε τα παιδιά της στην πεδιάδα· και ο πατέρας σου είναι άνδρας πολεμιστής, και δεν θα μείνει τη νύχτα με τον λαό·

⁹ να, τώρα είναι κρυμμένος σε κάποιον λάκκο ή σε κάποιον άλλον τόπο· και αν κάποιος απ' αυτούς πέσουν στην αρχή, καθέννας που θα το ακούσει θα πει: Θραύση έγινε στον λαό, που ακολουθεί τον Αβεσσαλώμ·

¹⁰ τότε, και ο ανδρείος, που η καρδιά του είναι σαν την καρδιά του λιονταριού, θα νεκρωθεί ολοκληρωτικά· επειδή, ολόκληρος ο Ισραήλ γνωρίζει ότι ο πατέρας σου είναι δυνατός· και οι άνδρες που είναι μαζί του είναι άνδρες δύναμης·

¹¹ για όλα αυτά εγώ συμβουλεύω να συγκεντρωθεί κοντά σου ολόκληρος ο Ισραήλ, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, σαν την άμμο, που είναι κοντά στη θάλασσα κατά το πλήθος, και να πας προσωπικά να πολεμήσεις·

¹² έτσι θα επιτεθούμε εναντίον του, σε όποιον τόπο βρεθεί, θα πέσουμε επάνω του, όπως η δρόσος πέφτει επάνω στη γη· ώστε απ' αυτόν, και από όλους τούς ανθρώπους που είναι μαζί του, δεν θα μείνει ούτε ένας·

¹³ και αν καταφύγει σε κάποια πόλη, τότε ολόκληρος ο Ισραήλ θα φέρει ενάντια στην πόλη εκείνη σχοινιά, και θα τη σύρουμε μέχρι τον χείμαρρο, ώστε να μη μείνει εκεί ούτε ένα πετραδάκι.

¹⁴ Και είπε ο Αβεσσαλώμ, και όλοι οι άνδρες του Ισραήλ: Καλύτερη είναι η συμβουλή του Χουσαΐ του Αρχίτη από την συμβουλή του Αχιτόφελ. (Επειδή, ο Κύριος διέταξε να διαλύσει την καλή συμβουλή του Αχιτόφελ, για να επιφέρει ο Κύριος το κακό επάνω στον Αβεσσαλώμ).

¹⁵ Και ο Χουσαΐ είπε στον Σαδώκ και στον Αβιάθαρ, τους ιερείς: Έτσι κι έτσι συμβούλευσε ο Αχιτόφελ τον Αβεσσαλώμ και τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, και έτσι κι έτσι συμβούλευσα εγώ·

¹⁶ τώρα, λοιπόν, στείλτε γρήγορα και αναγγείlate στον Δαβίδ, λέγοντας: Μη μείνεις αυτή τη νύχτα στις πεδιάδες της ερήμου, αλλά σπείψε να διαπεράσεις, για να μη καταβροχθιστεί ο βασιλιάς, και ολόκληρος ο λαός που είναι μαζί του.

¹⁷ Και ο Ιωνάθαν και ο Αχιμάας στέκονταν κοντά στην Εν-ρωγήλ, επειδή δεν τολμούσαν να φανούν ότι έμπαιναν στην πόλη· και πήγε μια κοπελίτσα και τους ανήγγειλε το πράγμα· κι εκείνοι πήγαν και το ανήγγειλαν στον βασιλιά Δαβίδ.

¹⁸ Ένας νέος, όμως, βλέποντάς τους, το ανήγγειλε στον Αβεσσαλώμ· όμως, και οι δύο πήγαν γρήγορα, και μπήκαν στο σπίτι κάποιου στη Βαουρείμ, που είχε ένα πηγάδι στην αυλή του, και κατέβηκαν εκεί.

¹⁹ Και η γυναίκα, παίρνοντας ένα κάλυμμα το άπλωσε επάνω στο στόμιο του πηγαδιού, και έχυσε επάνω του κοπανισμένο σιτάρι· ώστε, δεν έγινε γνωστό το πράγμα.

²⁰ Και καθώς ήρθαν οι δούλοι του Αβεσσαλώμ στο σπίτι, στη γυναίκα, είπαν: Πού είναι ο Αχιμάας και ο Ιωνάθαν; Και η γυναίκα τούς είπε: Διάβηκαν το ρυάκι του νερού. Και αφού τους αναζήτησαν και δεν τους βρήκαν, γύρισαν στην Ιερουσαλήμ.

²¹ Και όταν εκείνοι αναχώρησαν, ανέβηκαν από το πηγάδι, και πήγαν και ανήγγειλαν στον βασιλιά Δαβίδ, και είπαν στον Δαβίδ: Σηκωθείτε, και διαπεράστε γρήγορα το νερό· επειδή, έτσι συμβούλευσε εναντίον σας ο Αχιτόφελ.

²² Τότε, ο Δαβίδ σηκώθηκε, και ολόκληρος ο λαός που ήταν μαζί του, και διάβηκαν τον Ιορδάνη· μέχρι το χάραμα της ημέρας δεν έλειψε ούτε ένας απ' αυτούς, που δεν διάβηκε τον Ιορδάνη.

²³ Και ο Αχιτόφελ, βλέποντας ότι δεν εκτελέστηκε η συμβουλή του, σαμάρωσε το γαϊδούρι του, και αφού σηκώθηκε, αναχώρησε στο σπίτι του, στην πόλη του· και αφού διέταξε τις υποθέσεις της οικογένειάς του, κρεμάστηκε, και πέθανε, και θάφτηκε στον τάφο του πατέρα του.

²⁴ ΚΑΙ ο Δαβίδ ήρθε στη Μαχαναΐμ· ο δε Αβεσσαλώμ διάβηκε τον Ιορδάνη, αυτός, και όλοι

οι άνδρες του Ισραήλ μαζί του.

²⁵ Και ο Αβεσσαλώμ έκανε αρχιστράτηγο τον Αμασά, αντί του Ιωάβ. (Και ο Αμασά ήταν γιος άνδρα Ισραηλίτη, ο οποίος ονομαζόταν Ιθρά, που είχε μπει μέσα στην Αβιγαία, τη θυγατέρα του Νάας, αδελφή τής Σερουΐας, της μητέρας του Ιωάβ).

²⁶ Και ο Ισραήλ και ο Αβεσσαλώμ στρατοπέδευσαν στη Γαλαάδ.

²⁷ Και όταν ο Δαβίδ ήρθε στη Μαχαναΐμ, ο Σωβεί, ο γιος του Νάας από τη Ραββά, από τους γιους Αμμών, και ο Μαχείρ, ο γιος του Αμμιήλ από τη Λο-δεβάρ, και ο Βαρζελλαΐ ο Γαλααδίτης από τη Ρωγελλίμ,

²⁸ έφεραν στον Δαβίδ και στον λαό, που ήταν μαζί του, κρεβάτια, και λεκάνες, και πήλινα σκεύη, και σιτάρι, και κριθάρι, και αλεύρι, και φρυγανισμένο σιτάρι, και κουκιά, και φακή, και φρυγανισμένα όσπρια,

²⁹ και μέλι, και βούτυρο, και πρόβατα, και τυριά βοδινά, για να φάνε· επειδή, είπαν: Ο λαός είναι πεινασμένος, και εξασθενημένος, και διψασμένος, μέσα στην έρημο.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 18

ΚΑΙ ο Δαβίδ μέτρησε τον λαό που ήταν μαζί του, και διόρισε χιλίαρχους και εκατόνταρχους.

² Και ο Δαβίδ έστειλε τον λαό, ένα τρίτο υπό τις διαταγές του Ιωάβ, και ένα τρίτο υπό τις διαταγές του Αβισαΐ, γιου τής Σερουΐας, του αδελφού του Ιωάβ, και ένα τρίτο υπό τις διαταγές του Ιτταΐ του Γετθαίου. Και ο βασιλιάς είπε στον λαό: Θα βγω, βέβαια, κι εγώ μαζί σας.

³ Ο λαός, όμως, απάντησε: Δεν θα βγεις· επειδή, αν τραπούμε σε φυγή, δεν τους μέλει για μας· ούτε αν πεθάνουν οι μισοί από μας, δεν τους μέλει αυτούς για μας· επειδή, εσύ τώρα είσαι σαν 10.000 από μας· γι' αυτό, είναι καλύτερο τώρα να είσαι βοηθός μας από την πόλη.

⁴ Και ο βασιλιάς τούς είπε: Θα κάνω ό,τι σας φαίνεται καλό. Και ο βασιλιάς στάθηκε στο πλάι τής πύλης· και ολόκληρος ο λαός έβγαινε κατά εκατοντάδες και κατά χιλιάδες.

⁵ Και ο βασιλιάς πρόσταξε στον Ιωάβ και στον Αβισαΐ και στον Ιτταΐ, λέγοντας: Να μου σώσετε τον νέο, τον Αβεσσαλώμ. Και το άκουσε ολόκληρος ο λαός, καθώς ο βασιλιάς πρόσταζε σε όλους τους άρχοντες υπέρ του Αβεσσαλώμ.

⁶ Ολόκληρος, λοιπόν, ο λαός βγήκε στο πεδίο ενάντια στον Ισραήλ· και η μάχη έγινε στο δάσος Εφραΐμ.

⁷ Και εκεί κατατροπώθηκε ο λαός Ισραήλ από τους δούλους του Δαβίδ· και έγινε εκεί την ημέρα εκείνη μεγάλη θραύση, από 20.000·

⁸ επειδή, η μάχη έγινε εκεί διεσπαρμένη επάνω στο πρόσωπο ολόκληρου του τόπου· και το δάσος κατέφαγε περισσότερον λαό, παρά όσον κατέφαγε η μάχαιρα, εκείνη την ημέρα.

⁹ Και ο Αβεσσαλώμ συνάντησε τους δούλους του Δαβίδ. Και ο Αβεσσαλώμ καθόταν σε ένα μουλάρι, και το μουλάρι μπήκε κάτω από τους πυκνούς κλάδους μιας μεγάλης βελανιδιάς, και το κεφάλι του πιάστηκε στη βελανιδιά, και κρεμάστηκε ανάμεσα στον ουρανό και τη γη· ενώ το μουλάρι διαπέρασε κάτω απ' αυτόν.

¹⁰ Βλέποντας δε κάποιος άνδρας, το ανήγγειλε στον Ιωάβ, και είπε: Δες, είδα τον Αβεσσαλώμ να κρέμεται σε μια βελανιδιά.

¹¹ Και ο Ιωάβ είπε στον άνδρα, εκείνον που του το ανήγγειλε: Και λοιπόν, είδες, και γιατί αφού χτυπώντας τον δεν τον έρριχνες εκεί στη γη; Βέβαια, θα σούδινα 10 σίκλους ασήμι, και μια ζώνη.

¹² Και ο άνδρας είπε στον Ιωάβ: Και 1.000 σίκλοι ασήμι αν μου μετριόνταν στην παλάμη

μου, δεν θα έβαζα το χέρι μου επάνω στον γιο τού βασιλιά· επειδή, σε επήκοον όλων μας, ο βασιλιάς πρόσταξε σε σένα και στον Αβισαΐ και στον Ιτταΐ, λέγοντας: Φυλαχθείτε μη αγγίξει κανένας τον νέο, τον Αβεσσαλώμ·

13 αλλά, και αν έπραττα δόλια ενάντια στη ζωή μου, τίποτε δεν κρύβεται από τον βασιλιά· κι εσύ θα στεκόσουν ενάντιος.

14 Τότε, ο Ιωάβ είπε: Δεν πρέπει να χρονοτριβώ μαζί σου. Και παίρνοντας στο χέρι του τρία βέλη, τα διαπέρασε μέσα στην καρδιά τού Αβεσσαλώμ, ενώ ακόμα ζούσε στο μέσον τής βελανιδιάς.

15 Και αφού τον περικύκλωσαν δέκα νέοι, εκείνοι που βάσταζαν τα όπλα τού Ιωάβ, πάταξαν τον Αβεσσαλώμ, και τον θανάτωσαν.

16 Και ο Ιωάβ σάλπισε με τη σάλπιγγα, και ο λαός γύρισε από το να καταδιώκει πίσω από τον Ισραήλ· επειδή, ο Ιωάβ αναχαίτισε τον λαό.

17 Και παίρνοντας τον Αβεσσαλώμ, τον έρριξαν σε έναν μεγάλο λάκκο μέσα στο δάσος· και έστησαν επάνω του έναν υπερβολικά μεγάλον σωρό από πέτρες· και ολόκληρος ο Ισραήλ έφυγε κάθε ένας στη σκηνή του.

18 Και όταν ο Αβεσσαλώμ ζούσε ακόμα, είχε πάρει και είχε στήσει για τον εαυτό του μία στήλη, εκείνη στην κοιλάδα τού βασιλιά· επειδή, είχε πει: Δεν έχω γιο για να διατηρεί τη μνήμη τού ονόματός μου· και αποκάλεσε τη στήλη με το δικό του όνομα· και μέχρι τη σημερινή ημέρα αποκαλείται: Η στήλη τού Αβεσσαλώμ.

19 Τότε, ο Αχιμάας, ο γιος τού Σαδώκ, είπε: Ας τρέξω τώρα, και ας φέρω αγγελίες στον βασιλιά, ότι ο Κύριος τον εκδίκασε από τα χέρια των εχθρών του.

20 Και ο Ιωάβ τού είπε. Δεν θα είσαι αγγελιαφόρος αυτή την ημέρα, αλλά σε άλλη ημέρα θα φέρεις αγγελίες· σ' αυτή την ημέρα δεν θα φέρεις αγγελίες, επειδή πέθανε ο γιος τού βασιλιά.

21 Τότε, ο Ιωάβ είπε στον Χουσεΐ: Πήγαινε, ανάγγειλε στον βασιλιά όσα είδες. Και ο Χουσεΐ προσκύνησε τον Ιωάβ, και έτρεξε.

22 Τότε, ο Αχιμάας ο γιος τού Σαδώκ είπε ξανά στον Ιωάβ: Αλλά, ό,τι κι αν είναι, ας τρέξω κι εγώ, παρακαλώ, πίσω από τον Χουσεΐ. Και ο Ιωάβ είπε: Γιατί θέλεις να τρέξεις, παιδί μου, ενώ δεν έχεις κατάλληλες αγγελίες;

23 Αλλά, ό,τι κι αν είναι, είπε, ας τρέξω. Τότε, του είπε: Τρέχε. Και έτρεξε ο Αχιμάας από τον δρόμο της πεδιάδας, και πέρασε τον Χουσεΐ.

24 Και ο Δαβίδ καθόταν ανάμεσα στις δύο πύλες· και ανέβηκε ο σκοπός στο δώμα τής πύλης, επάνω στο τείχος, και υψώνοντας τα μάτια του, είδε, και ξάφνου, ένας άνθρωπος, που έτρεχε μόνος.

25 Και αναβόησε ο σκοπός, και το ανήγγειλε στον βασιλιά. Και ο βασιλιάς είπε: Αν είναι μόνος, έχει στο στόμα του αγγελίες. Και ερχόταν προχωρώντας, και πλησίαζε.

26 Και ο σκοπός είδε έναν άλλον άνθρωπο να τρέχει· και αναβόησε ο σκοπός προς τον θυρωρό, και είπε: Δες, ένας άλλος άνθρωπος, που τρέχει μόνος. Και ο βασιλιάς είπε: Κι αυτός αγγελιαφόρος είναι.

27 Και ο σκοπός είπε: Το τρέξιμο του πρώτου μού φαίνεται σαν το τρέξιμο του Αχιμάας, γιου του Σαδώκ. Και ο βασιλιάς είπε: Είναι καλός άνθρωπος αυτός, και έρχεται με αγαθές αγγελίες.

28 Και ο Αχιμάας βόησε, και είπε στον βασιλιά: Χαίρε, και προσκύνησε τον βασιλιά με το πρόσωπό του μέχρι το έδαφος· και είπε: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός σου, που παρέδωσε τους ανθρώπους, εκείνους που σήκωσαν το χέρι τους ενάντια στον κύριό μου τον βασιλιά.

29 Και ο βασιλιάς είπε: Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και ο Αχιμάας απάντησε: Όταν ο Ιωάβ έστειλε τον δούλο τού βασιλιά, κι εμένα τον δούλο σου, είδα τον μεγάλο θόρυβο,

όμως δεν ήξερα τι ήταν.

³⁰ Και ο βασιλιάς είπε: Γύρνα, στάσου εκεί. Και γύρισε, και στάθηκε.

³¹ Και να, ήρθε ο Χουσεΐ· και είπε ο Χουσεΐ: Αγγελίες, κύριέ μου, βασιλιά! Επειδή, ο Κύριος σε εκδίκασε αυτή την ημέρα από το χέρι όλων εκείνων που επαναστάτησαν σε σένα.

³² Και ο βασιλιάς είπε στον Χουσεΐ: Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και ο Χουσεΐ απάντησε: Είθε οι εχθροί τού κυρίου μου του βασιλιά, και όλοι εκείνοι που επαναστατούν σε σένα για κακό, να γίνουν όπως εκείνος ο νέος!

³³ Και ο βασιλιάς τaráχτηκε, και ανέβηκε στο υπερώο τής πύλης, και έκλαψε· κι ενώ βάδιζε, έλεγε ως εξής: Για μου Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου Αβεσσαλώμ! Είθε να πέθαινα εγώ αντί για σένα, Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου!

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 19

ΚΑΙ αναγγέλλθηκε στον Ιωάβ: Δες, ο βασιλιάς κλαίει και πενθεί για τον Αβεσσαλώμ.

² Και εκείνη την ημέρα η σωτηρία μεταβλήθηκε σε πένθος σε ολόκληρο τον λαό· επειδή, ο λαός άκουσε να λένε εκείνη την ημέρα: Ο βασιλιάς είναι περίλυπος για τον γιο του.

³ Και ο λαός, εκείνη την ημέρα, έμπαινε κρυφά στην πόλη, σαν έναν λαό που κρύβεται ντροπιασμένος, όταν στη μάχη τραπεί σε φυγή.

⁴ Και ο βασιλιάς σκέπασε το πρόσωπό του, και ο βασιλιάς βοούσε με μεγάλη φωνή: Για μου Αβεσσαλώμ, Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου!

⁵ Και μπαίνοντας ο Ιωάβ στο σπίτι τού βασιλιά είπε: Καταντρόπιασες σήμερα τα πρόσωπα όλων των δούλων σου, που έσωσαν σήμερα τη ζωή σου, και τη ζωή των γιων σου και των θυγατέρων σου, και τη ζωή των γυναικών σου, και τη ζωή των παλλακών σου·

⁶ για τον λόγο ότι, αγαπάς εκείνους που σε μισούν, και μισείς εκείνους που σε αγαπούν· επειδή, σήμερα έδειξες, ότι δεν είναι σε σένα τίποτε οι άρχοντές σου, και οι δούλοι σου· επειδή, σήμερα γνώρισα, ότι αν ζούσε ο Αβεσσαλώμ, και όλοι εμείς σήμερα πεθαίναμε, τότε θα σου ήταν αρεστό·

⁷ τώρα, λοιπόν, σήκω, βγες έξω, και μίλησε σύμφωνα με την καρδιά των δούλων σου· επειδή, ορκίζομαι στον Κύριο, αν δεν βγεις έξω, δεν θα μείνει αυτή τη νύχτα ούτε ένας μαζί σου· κι αυτό θα είναι σε σένα χειρότερο, περισσότερο από όλα τα κακά, όσα ήρθαν επάνω σου από τη νιότη σου μέχρι τώρα.

⁸ Τότε, ο βασιλιάς σηκώθηκε, και κάθησε στην πύλη. Και ανήγγειλαν σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Δέστε, ο βασιλιάς κάθεται στην πύλη. Και ολόκληρος ο λαός ήρθε μπροστά στον βασιλιά· και ο Ισραήλ έφυγε κάθε ένας στη σκηνή του.

⁹ Και ολόκληρος ο λαός ήταν σε φιλονικία σε όλες τις φυλές τού Ισραήλ, λέγοντας: Ο βασιλιάς μάς έσωσε από το χέρι των εχθρών μας· κι αυτός μας ελευθέρωσε από το χέρι των Φιλισταίων· και τώρα έφυγε από τον τόπο εξαιτίας τού Αβεσσαλώμ·

¹⁰ και ο Αβεσσαλώμ, τον οποίο χρίσαμε βασιλιά επάνω μας, πέθανε στη μάχη· τώρα, λοιπόν, γιατί δεν μιλάτε να φέρουμε πίσω τον βασιλιά;

¹¹ Και ο βασιλιάς Δαβίδ έστειλε στον Σαδώκ και στον Αβιάθαρ, τους ιερείς, λέγοντας: Μιλήστε στους πρεσβύτερους του Ιούδα, λέγοντας: Γιατί είστε οι τελευταίοι στο να φέρετε πίσω τον βασιλιά στο σπίτι του; (Επειδή, τα λόγια ολόκληρου του λαού τού Ισραήλ έφτασαν στον βασιλιά στην οικογένειά του·)

¹² εσείς είστε αδελφοί μου, εσείς είστε κόκαλά μου και σάρκα μου· γιατί, λοιπόν, είστε οι τελευταίοι στο να φέρετε πίσω τον βασιλιά;

¹³ Να πείτε, μάλιστα, στον Αμασά: Δεν είσαι εσύ κόκαλό μου και σάρκα μου; Έτσι να κάνει

σε μένα ο Θεός, και έτσι να προσθέσει, αν δεν γίνεις αρχιστράτηγος πάντοτε μπροστά μου αντί του Ιωάβ.

14 Και έκλινε την καρδιά όλων των ανδρών τού Ιούδα σαν έναν άνθρωπο· και έστειλαν στον βασιλιά, λέγοντας: Επίστρεψε εσύ, και όλοι οι δούλοι σου.

15 Επέστρεψε, λοιπόν, ο βασιλιάς, και ήρθε μέχρι τον Ιορδάνη. Και ο Ιούδας ήρθε στα Γάλαλα, για να πάει σε συνάντηση του βασιλιά, για να διαπεράσει τον βασιλιά μέσα από τον Ιορδάνη.

16 Και ο Σιμεϊ, ο γιος τού Γηρά, ο Βενιαμίτης, από τη Βαουρείμ, έσπευσε, και κατέβηκε μαζί με τους άνδρες τού Ιούδα σε συνάντηση του βασιλιά Δαβίδ.

17 Και ήσαν μαζί του 1.000 άνδρες τού Βενιαμίν, και ο Σιβά ο δούλος τού σπιτιού τού Σαούλ, και οι 15 γιοι του, και 20 δούλοι του μαζί του· και διαπέρασαν τον Ιορδάνη μπροστά από τον βασιλιά.

18 Και έπειτα πέρασε η βάρκα για να μεταφέρει την οικογένεια του βασιλιά, και να κάνει ό,τι θα του φαινόταν αρεστό. Και ο Σιμεϊ, ο γιος τού Γηρά, έπεσε μπροστά στον βασιλιά, ενώ περνούσε τον Ιορδάνη·

19 και είπε στον βασιλιά: Ας μη λογαριάσει ο κύριός μου την ανομία σε μένα, και να μη θυμηθείς την ανομία, που έπραξε ο δούλος σου την ημέρα που έβγαινε από την Ιερουσαλήμ ο κύριός μου ο βασιλιάς, ώστε ο βασιλιάς να το βάλει αυτό στην καρδιά του·

20 επειδή, ο δούλος σου γνώρισε ότι εγώ αμάρτησα· και να, εγώ ήρθα σήμερα πρώτος από ολόκληρη την οικογένεια του Ιωσήφ, για να κατέβω σε συνάντηση του κυρίου μου του βασιλιά.

21 Και ο Αβισαί, ο γιος τής Σερουΐας απάντησε, λέγοντας: Δεν πρέπει ο Σιμεϊ να θανατωθεί γι' αυτό, επειδή καταράστηκε τον χρισμένο τού Κυρίου;

22 Αλλ' ο Δαβίδ είπε: Τι υπάρχει ανάμεσα σε μένα και σε σας, γιοι τής Σερουΐας, ώστε μου γίνεστε σήμερα επίβουλοι; Πρέπει αυτή την ημέρα να θανατωθεί άνθρωπος μέσα στον Ισραήλ; Επειδή, δεν γνωρίζω εγώ σήμερα ότι είμαι βασιλιάς επάνω στον Ισραήλ;

23 Και ο βασιλιάς είπε στον Σιμεϊ: Δεν θα πεθάνεις. Και ο βασιλιάς τού ορκίστηκε.

24 Και ο Μεμφιβοσθέ, ο γιος τού Σαούλ, κατέβηκε σε συνάντηση του βασιλιά· και ούτε τα πόδια του είχε νίψει ούτε το πηγούνι του είχε ευπρεπίσει ούτε τα ιμάτιά του είχε πλύνει, από την ημέρα που αναχώρησε ο βασιλιάς μέχρι την ημέρα κατά την οποία γύρισε με ειρήνη.

25 Και όταν ήρθε στην Ιερουσαλήμ σε συνάντηση του βασιλιά, ο βασιλιάς τού είπε: Γιατί δεν ήρθες μαζί μου, Μεμφιβοσθέ;

26 Κι εκείνος απάντησε: Κύριέ μου βασιλιά, ο δούλος μου με απάτησε· επειδή, ο δούλος σου είπε: Θα στρώσω για τον εαυτό μου το γαϊδούρι, και θα ανέβω επάνω του, και θα πάω προς τον βασιλιά· επειδή, ο δούλος σου είναι χωλός·

27 και συκοφάντησε τον δούλο σου στον κύριό μου τον βασιλιά· όμως, ο κύριός μου ο βασιλιάς είναι σαν άγγελος του Θεού· κάνε, λοιπόν, το αρεστό στα μάτια σου·

28 επειδή, ολόκληρη η οικογένεια του πατέρα μου δεν ήταν παρά άξια θανάτου μπροστά στον κύριό μου τον βασιλιά· εσύ, όμως, κατέταξες τον δούλο σου ανάμεσα σ' εκείνους που έτρωγαν επάνω στο τραπέζι σου· και ποιο δίκαιο έχω πλέον εγώ, και γιατί να παραπονούμαι ακόμα προς τον βασιλιά;

29 Και ο βασιλιάς τού είπε: Γιατί μιλάς ακόμα για τα πράγματά σου; Εγώ είπα: Εσύ και ο Σιβά να μοιραστείτε τα χωράφια.

30 Και ο Μεμφιβοσθέ είπε στον βασιλιά: Και όλα ας τα πάρει, αφού ο κύριός μου ο βασιλιάς γύρισε στο σπίτι του με ειρήνη.

31 Και ο Βαρζελλαΐ ο Γαλααδίτης κατέβηκε από τη Ρωγελλίμ, και διάβηκε τον Ιορδάνη μαζί

με τον βασιλιά, για να τον συμπροπέμψει μέχρι πέρα από τον Ιορδάνη.

32 Και ο Βαρζελλαΐ ήταν υπερβολικά γέροντας, ηλικίας 80 χρόνων· και διέτρεφε τον βασιλιά, όταν καθόταν στη Μαχαναΐμ· επειδή, ήταν άνθρωπος υπερβολικά πλούσιος.

33 Και ο βασιλιάς είπε στον Βαρζελλαΐ: Διάβα εσύ μαζί μου, και θα σε τρέφω μαζί μου στην Ιερουσαλήμ.

34 Και ο Βαρζελλαΐ είπε στον βασιλιά: Πόσες είναι οι ημέρες των χρόνων τής ζωής μου, ώστε να ανέβω μαζί με τον βασιλιά στην Ιερουσαλήμ;

35 Είμαι σήμερα ηλικίας 80 χρόνων· μπορώ να κάνω διάκριση ανάμεσα στο καλό και στο κακό; Μπορεί ο δούλος σου να αισθανθεί τι τρώω ή τι πίνω; Μπορώ να ακούσω πλέον τη φωνή των τραγουδιστών ή των τραγουδιστριών; Γιατί, λοιπόν, ο δούλος σου να είναι επιπλέον φορτίο στον κύριό μου τον βασιλιά;

36 Ο δούλος σου θα διαβεί τον Ιορδάνη μαζί με τον βασιλιά μέχρι ένα μικρό διάστημα· και γιατί να κάνει σε μένα ο βασιλιάς αυτή την ανταπόδοση;

37 Ας επιστρέψει, παρακαλώ, ο δούλος σου, για να πεθάνω στην πόλη μου, και να ταφώ κοντά στον τάφο τού πατέρα μου και της μητέρας μου· όμως, δες, ο δούλος σου ο Χιμάμ·ας διαβεί μαζί με τον κύριό μου τον βασιλιά· και κάνε σ' αυτόν ό,τι φανεί αρεστό στα μάτια σου.

38 Και ο βασιλιάς είπε: Μαζί μου θα διαβεί ο Χιμάμ, κι εγώ θα κάνω σ' αυτόν ό,τι φαίνεται αρεστό στα μάτια σου· και σε σένα θα κάνω ό,τι μου ζητήσεις.

39 Και ολόκληρος ο λαός διάβηκε τον Ιορδάνη. Και όταν ο βασιλιάς διάβηκε, ο βασιλιάς καταφίλησε τον Βαρζελλαΐ, και τον ευλόγησε· κι εκείνος επέστρεψε στον τόπο του.

40 Τότε, ο βασιλιάς διάβηκε στα Γάλγαλα, και ο Χιμάμ διάβηκε μαζί του· και ολόκληρος ο λαός τού Ιούδα, κι ακόμα το μισό τού λαού τού Ισραήλ, διαβίβασαν τον βασιλιά.

41 Και να, όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ ήρθαν στον βασιλιά, και είπαν στον βασιλιά: Γιατί σε έκλεψαν οι αδελφοί μας, οι άνδρες τού Ιούδα, και διαβίβασαν τον βασιλιά και την οικογένειά του, διαμέσου του Ιορδάνη, και όλους τους άνδρες τού Δαβίδ μαζί του;

42 Και όλοι οι άνδρες τού Ιούδα απάντησαν στους άνδρες τού Ισραήλ: Επειδή, ο βασιλιάς είναι συγγενής μας· και τι θυμώνετε γι' αυτό το πράγμα; Μήπως φάγαμε κάτι από τον βασιλιά; Ή, μας έδωσε κάποιο δώρο;

43 Και οι άνδρες τού Ισραήλ απάντησαν στους άνδρες τού Ιούδα, και είπαν: Εμείς έχουμε δέκα μέρη στον βασιλιά, και μάλιστα έχουμε στον Δαβίδ περισσότερο παρά εσείς· γιατί, λοιπόν, μας περιφρονείτε; Και δεν μιλήσαμε εμείς πρώτοι μεταξύ μας για την επιστροφή τού βασιλιά μας; Και τα λόγια των ανδρών τού Ιούδα ήσαν σκληρότερα από τα λόγια των ανδρών τού Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

ΣΥΝΕΠΕΣΕ, μάλιστα, να υπάρχει εκεί ένας άνθρωπος διεστραμμένος, που λεγόταν Σεβά, γιος τού Βιχρεί, Βενιαμίτης· και σάλπιξε με τη σάλπιγγα, και είπε: Δεν έχουμε εμείς μέρος στον Δαβίδ ούτε έχουμε κληρονομιά στον γιο τού Ιεσσαΐ· Ισραήλ, καθένας στις σκηνές του.

2 Και ανέβηκε κάθε άνδρας τού Ισραήλ, που ήταν πίσω από τον Δαβίδ, και ακολούθησε τον Σεβά τον γιο τού Βιχρεί· και οι άνδρες τού Ιούδα έμειναν προσκολλημένοι στον βασιλιά τους, από τον Ιορδάνη μέχρι την Ιερουσαλήμ.

3 Και ο Δαβίδ ήρθε στο σπίτι του στην Ιερουσαλήμ· και ο βασιλιάς πήρε τις δέκα γυναίκες τις παλλακές, που είχε αφήσει για να φυλάττουν το σπίτι, και τις έβαλε σε σπίτι φύλαξης, και τις έτρεφε· όμως, δεν μπήκε σ' αυτές· και έμειναν αποκλεισμένες μέχρι την ημέρα τού

θανάτου τους, ζώντας σε χηρεία.

⁴ Και ο βασιλιάς είπε στον Αμασά: Συγκέντρωσέ μου τους άνδρες τού Ιούδα μέσα σε τρεις ημέρες, και να παραβρεθείς κι εσύ εδώ.

⁵ Και ο Αμασά πήγε να συγκεντρώσει τον Ιούδα· βράδυνε, όμως, περισσότερο από τον ορισμένον καιρό, που του είχε διορίσει.

⁶ Και ο Δαβίδ είπε στον Αβισαί: Τώρα, ο Σεβά, ο γιος τού Βιχρεί, θα μας κάνει μεγαλύτερο κακό απ' ό,τι ο Αβεσσαλώμ· πάρε εσύ τους δούλους τού κυρίου σου, και καταδίωξε από πίσω του, για να μη βρει για τον εαυτό του οχυρές πόλεις, και διασωθεί από μπροστά μας.

⁷ Και βγήκαν πίσω απ' αυτόν οι άνδρες τού Ιωάβ, και οι Χερεθαίοι, και οι Φελεθαίοι, και όλοι οι δυνατοί· και βγήκαν από την Ιερουσαλήμ, για να καταδιώξουν πίσω από τον Σεβά, τον γιο τού Βιχρεί.

⁸ Και όταν έφτασαν κοντά στη μεγάλη πέτρα, που είναι στη Γαβαών, ήρθε σε συνάντησή τους ο Αμασά. Και ο Ιωάβ είχε περιζωσμένο το ιμάτιο, που ήταν ντυμένος, κι επάνω σ' αυτό περιζωσμένη μια μάχαιρα, κρεμασμένη στην οσφύ του στη θήκη της· και καθώς αυτός βγήκε, έπεσε.

⁹ Και ο Ιωάβ είπε στον Αμασά: Υγιαίνεις, αδελφέ μου; Και έπιασε ο Ιωάβ τον Αμασά με το δεξί του χέρι από το πηγούνι, για να τον φιλήσει.

¹⁰ Και ο Αμασά δεν φυλάχθηκε από τη μάχαιρα, που ήταν στο χέρι τού Ιωάβ· και ο Ιωάβ τον πάταξε μ' αυτή, στο πέμπτο πλευρό, και έχυσε τα εντόσθιά του καταγής, και δεν δευτέρωσε σ' αυτόν· και πέθανε. Τότε, ο Ιωάβ και ο Αβισαί ο αδελφός του καταδίωξαν πίσω από τον Σεβά, τον γιο τού Βιχρεί.

¹¹ Και ένας από τους ανθρώπους τού Ιωάβ στάθηκε κοντά στον Αμασά, και είπε: Όποιος αγαπάει τον Ιωάβ, και όποιος είναι του Δαβίδ, ας ακολουθεί τον Ιωάβ.

¹² Και ο Αμασά βρισκόταν καταγής αιματοκυλισμένος στη μέση τού δρόμου. Και όταν αυτός ο άνδρας είδε ότι ολόκληρος ο λαός στεκόταν, έσυρε τον Αμασά από τον δρόμο στο χωράφι, και έρριξε επάνω του ένα ιμάτιο, καθώς είδε ότι καθένas που ερχόταν σ' αυτόν στεκόταν.

¹³ Αφού μετατοπίστηκε από τον δρόμο, ολόκληρος ο λαός πέρασε πίσω από τον Ιωάβ, για να καταδιώξει τον Σεβά, τον γιο τού Βιχρεί.

¹⁴ Κι εκείνος πέρασε μέσα από όλες τις φυλές τού Ισραήλ στην Αβέλ και στη Βαιθ-μααχά, με όλους τους Βηρίτες, που συγκεντρώθηκαν μαζί, και τον ακολούθησαν κι αυτοί.

¹⁵ Τότε, ήρθαν και τον πολιορκήσαν στην Αβέλ-βαιθ-μααχά, και ύψωσαν ένα πρόχωμα ενάντια στην πόλη, στήνοντάς το κοντά στο περιτείχισμα, και ολόκληρος ο λαός, που ήταν μαζί με τον Ιωάβ, τρύπησαν το τείχος για να το γκρεμίσουν.

¹⁶ Τότε, μια σοφή γυναίκα βόησε από την πόλη: Ακούστε, ακούστε· να πείτε, παρακαλώ, στον Ιωάβ: Να πλησιάσεις μέχρις εδώ, και θα μιλήσω σε σένα.

¹⁷ Και όταν την πλησίασε, η γυναίκα είπε: Εσύ είσαι ο Ιωάβ; Κι εκείνος απάντησε: Εγώ. Τότε του είπε: Άκουσε τα λόγια τής δούλης σου. Και απάντησε: Ακούω.

¹⁸ Και είπε, λέγοντας: Συνήθιζαν να λένε τον παλιό καιρό, λέγοντας: Ας πάμε να ζητήσουμε συμβουλή στην Αβέλ· και έτσι τελείωναν την υπόθεση·

¹⁹ εγώ είμαι από τις ειρηνικές και πιστές τού Ισραήλ· εσύ ζητάς να καταστρέψεις μια πόλη, μάλιστα μητρόπολη ανάμεσα στον Ισραήλ· γιατί θέλεις να αφανίσεις την κληρονομία τού Κυρίου;

²⁰ Και ο Ιωάβ απαντώντας είπε: Μη γένοιτο σε μένα, να αφανίσω ή να καταστρέψω!

²¹ Το πράγμα δεν είναι έτσι· αλλά, κάποιος άνδρας από το βουνό Εφραΐμ, που λέγεται Σεβά, γιος τού Βιχρεί, σήκωσε το χέρι του ενάντια στον βασιλιά, ενάντια στον Δαβίδ· να παραδώσεις μονάχα αυτόν, και θα αναχωρήσω από την πόλη. Και η γυναίκα είπε στον

Ιωάβ: Δες, το κεφάλι του θα ριχτεί σε σένα από το τείχος.

²² Και η γυναίκα ήρθε σε ολόκληρο τον λαό μιλώντας με τη σοφία της. Και έκοψαν το κεφάλι τού Σεβά, του γιου τού Βιχρεί, και το έρριξαν στον Ιωάβ. Τότε σάλπισε με τη σάλπιγγα, και διασκορπίστηκαν από την πόλη, κάθε ένας στη σκηνή του. Και ο Ιωάβ γύρισε στην Ιερουσαλήμ, στον βασιλιά.

²³ ΚΑΙ ο Ιωάβ ήταν επικεφαλής ολόκληρου του στρατού τού Ισραήλ· και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, επικεφαλής των Χερεθαίων, και επικεφαλής των Φελεθαίων·

²⁴ και ο Αδωράμ ήταν για τους φόρους· και ο Ιωσαφάτ, ο γιος τού Αχιλούδ, ήταν υπομνηματογράφος·

²⁵ και ο Σεβά, ήταν γραμματέας· και ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ ήσαν ιερείς·

²⁶ κι ακόμα, ο Ιράς, από την Ιαείρ, ήταν αυλάρχης κοντά στον Δαβίδ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 21

ΚΑΙ έγινε πείνα στις ημέρες τού Δαβίδ για τρία χρόνια συνεχώς· και ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο. Και ο Κύριος απάντησε: Αυτό έγινε εξαιτίας τού Σαούλ, και της φονικής οικογένειάς του, επειδή θανάτωσε τους Γαβαωνίτες.

² Και ο βασιλιάς κάλεσε τους Γαβαωνίτες, και τους είπε· (οι δε Γαβαωνίτες δεν ήσαν από τους γιους Ισραήλ, αλλά από τους Αμορραίους, που είχαν εναπολειφθεί· και οι γιοι Ισραήλ είχαν ορκιστεί σ' αυτούς· και ο Σαούλ ζήτησε να τους θανατώσει, από τον ζήλο του για τους γιους τού Ισραήλ και του Ιούδα).

³ Ο Δαβίδ είπε, λοιπόν, στους Γαβαωνίτες: Τι να κάνω σε σας; Και με τι θα κάνω εξιλέωση, για να ευλογήσετε την κληρονομία τού Κυρίου;

⁴ Και οι Γαβαωνίτες τού είπαν: Εμείς ούτε για ασήμι ούτε για χρυσάφι έχουμε να κάνουμε με τον Σαούλ ή με την οικογένειά του· ούτε ζητάμε να θανατώσεις για χάρη μας άνθρωπο από τον Ισραήλ. Και είπε: Ό,τι πείτε, θα σας το κάνω.

⁵ Και απάντησαν στον βασιλιά: Του ανθρώπου, που μας αφάνισε, και που μηχανεύτηκε να μας εξολοθρεύσει, ώστε να μη υπάρχουμε σε κανένα από τα όρια του Ισραήλ,

⁶ ας μας παραδοθούν επτά άνθρωποι από τους γιους του, και θα τους κρεμάσουμε προς τον Κύριο στη Γαβαά τού Σαούλ, του εκλεκτού τού Κυρίου. Και ο βασιλιάς είπε: Εγώ θα τους παραδώσω.

⁷ Τον Μεμφιβοσθέ, όμως, τον γιο τού Ιωνάθαν, γιου τού Σαούλ, ο βασιλιάς τον λυπήθηκε, εξαιτίας τού όρκου τού Κυρίου που δόθηκε ανάμεσά τους, ανάμεσα στον Δαβίδ και στον Ιωνάθαν, γιου τού Σαούλ.

⁸ Και ο βασιλιάς πήρε τους δύο γιους τής Ρεσφά, θυγατέρας τού Αϊά, που γέννησε στον Σαούλ, τον Αρμονεί και τον Μεμφιβοσθέ· και τους πέντε γιους τής Μιχάλ, θυγατέρας τού Σαούλ, που γέννησε στον Αδριήλ, γιον τού Βαρζελλαΐ τού Μεωλαθίτη·

⁹ και τους παρέδωσε στα χέρια των Γαβαωνιτών, και τους κρέμασαν στον λόφο μπροστά στον Κύριο· και έπεσαν μαζί και οι επτά, και θανατώθηκαν στις ημέρες τού θερισμού, στις πρώτες, στην αρχή τού θερισμού των κριθαριών.

¹⁰ Και η Ρεσφά, η θυγατέρα τού Αϊά, πήρε έναν σάκο, και τον έστρωσε για τον εαυτό της επάνω στον βράχο, από την αρχή τού θερισμού μέχρις ότου έσταξε νερό από τον ουρανό, και δεν άφηνε ούτε τα πουλιά τού ουρανού να καθήσουν επάνω τους την ημέρα ούτε τα θηρία τού χωραφιού τη νύχτα.

¹¹ Και αναγγέλθηκε στον Δαβίδ τι έκανε η Ρεσφά, η θυγατέρα τού Αϊά, η παλλακή τού Σαούλ.

¹² Και ο Δαβίδ πήγε και πήρε τα κόκαλα του Σαούλ, και τα κόκαλα του Ιωνάθαν, του γιου

του, από τους άνδρες τής Ιαβείς-γαλαάδ, που τα είχαν κλέψει από την πλατεία τής Βαιθ-σάν, όπου τους είχαν κρεμάσει οι Φιλισταίοι, κατά την ημέρα που οι Φιλισταίοι είχαν θανατώσει τον Σαούλ στη Γελβουέ.

¹³ και ανέβασε από εκεί τα κόκαλα του Σαούλ, και τα κόκαλα του Ιωνάθαν, του γιου του· και συγκέντρωσαν τα κόκαλα των κρεμασθέντων.

¹⁴ Και έθαψαν τα κόκαλα του Σαούλ και του Ιωνάθαν, του γιου του, στη γη Βενιαμίν, στη Σηλά, στον τάφο τού Κεις, του πατέρα του· και έκαναν όλα όσα πρόσταξε ο βασιλιάς. Και ύστερα απ' αυτά ο Θεός εξιλεώθηκε για τη γη.

¹⁵ ΚΑΙ έγινε πάλι πόλεμος των Φιλισταίων με τον Ισραήλ· και κατέβηκε ο Δαβίδ και οι δούλοι του, και πολέμησαν εναντίον των Φιλισταίων, και ο Δαβίδ απέκαμε.

¹⁶ Και ο Ισβί-βενώθ, εκείνος από τα παιδιά τού Ραφά, που το βάρος τής λόγχης του ήταν 300 σίκλοι χαλκού, που ήταν περιζωσμένος με μια νέα ρομφαία, σκόπευε να θανατώσει τον Δαβίδ.

¹⁷ Τον βοήθησε, όμως, ο Αβισαί, ο γιος τής Σερουΐας, και πάταξε τον Φιλισταίο, και τον θανάτωσε. Τότε, οι άνδρες τού Δαβίδ τού ορκίστηκαν, λέγοντας: Δεν θα βγεις πλέον μαζί μας σε πόλεμο, για να μη σβήσεις το λυχνάρι τού Ισραήλ.

¹⁸ Και ύστερα απ' αυτά έγινε ξανά πόλεμος με τους Φιλισταίους στη Γωβ, στον οποίο ο Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης θανάτωσε τον Σαφ, που ήταν από τα παιδιά τού Ραφά.

¹⁹ Και έγινε ξανά πόλεμος στη Γωβ με τους Φιλισταίους, και ο Ελχανάν, ο γιος τού Ιαρέ-ορεγείμ, ο Βηθλεεμίτης, θανάτωσε τον αδελφό τού Γολιάθ τού Γετθαίου, και το ξύλο τής λόγχης του ήταν σαν το αντί τού υφαντή.

²⁰ Έγινε, ακόμα, πόλεμος στη Γαθ, και υπήρχε ένας άνδρας υπερμεγέθους, και τα δάχτυλα των χεριών του, και τα δάχτυλα των ποδιών του ήσαν έξι και έξι, 24 τον αριθμό· κι αυτός ακόμα ήταν από τη γενεά τού Ραφά.

²¹ Και ονειδισε τον Ισραήλ· και ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ, τον πάταξε.

²² Αυτοί οι τέσσερις γεννήθηκαν στον Ραφά στη Γαθ, και έπεσαν με το χέρι τού Δαβίδ, και με το χέρι των δούλων του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 22

ΚΑΙ ο Δαβίδ μίλησε στον Κύριο τα λόγια τούτης της ωδής, την ημέρα κατά την οποία ο Κύριος τον ελευθέρωσε από το χέρι όλων των εχθρών του, και από το χέρι τού Σαούλ·

² και είπε: Ο ΚΥΡΙΟΣ είναι πέτρα μου, και φρούριό μου, και ελευθερωτής μου·

³ ο Θεός είναι ο βράχος μου· σ' αυτόν θα ελπίζω· Η ασπίδα μου, και το στήριγμα της σωτηρίας μου, ο ψηλός πύργος μου, και το καταφύγιό μου, Ο σωτήρας μου· εσύ με έσωσες από την αδικία.

⁴ Θα επικαλεστώ τον αξιύμνητο Κύριο, και θα σωθώ από τους εχθρούς μου.

⁵ Όταν με περικύκλωσαν τα κύματα του θανάτου, χείμαρροι ανομίας με κατατρόμαζαν.

⁶ Οι πόνοι τού άδη με περικύκλωσαν, οι παγίδες τού θανάτου με έφτασαν,

⁷ στη στενοχώρια μου επικαλέστηκα τον Κύριο, και αναβόησα στον Θεό μου· και άκουσε από τον ναό του τη φωνή μου, και η κραυγή μου ήρθε στα αυτιά του.

⁸ Τότε, η γη σαλεύθηκε και έγινε έντρομη· τα θεμέλια του ουρανού τaráχτηκαν και σαλεύτηκαν, επειδή οργίστηκε.

⁹ Από τους μυκτήρες του ανέβαινε καπνός, και από το στόμα του έβγαινε φωτιά που κατέτρωγε· κάρβουνα άναψαν απ' αυτόν.

- 10 Και χαμήλωσε τους ουρανούς, και κατέβηκε, και κάτω από τα πόδια του ήταν πυκνό σκοτάδι.
- 11 Και ανέβηκε επάνω σε χερουβεΐμ, και πέταξε, και φάνηκε επάνω σε φτερούγες ανέμων.
- 12 Και έβαλε το σκοτάδι για σκηνή ολόγυρά του, νερά σκοτεινά, πυκνά σύννεφα των ανέμων.
- 13 Κάρβουνα φωτιάς άναψαν, από τη λάμψη που είναι μπροστά του.
- 14 Ο Κύριος βρόντησε από τον ουρανό, και ο Ύψιστος έδωσε τη φωνή του.
- 15 Και έστειλε βέλη, και τους σκόρπισε· αστραπές, και τους συντάραξε.
- 16 Και φάνηκαν οι πυθμένες της θάλασσας, ανακαλύφθηκαν τα θεμέλια της οικουμένης, Στην επιτίμηση του Κυρίου, από το φύσημα της πνοής των μυκτήρων του.
- 17 Έστειλε από ψηλά· με πήρε· με τράβηξε από πολλά νερά.
- 18 Με ελευθέρωσε από τον δυνατό εχθρό μου, και από εκείνους που με μισούσαν, επειδή ήσαν πιο δυνατοί από μένα.
- 19 Με πρόφτασαν την ημέρα της θλίψης μου· αλλ' ο Κύριος στάθηκε το αντιστήριγμά μου·
- 20 Και με έβγαλε σε ευρυχωρία· με ελευθέρωσε, επειδή ευδόκησε σε μένα.
- 21 Ο Κύριος με αντάμειψε σύμφωνα με τη δικαιοσύνη μου· μου ανταπέδωσε σύμφωνα με την καθαρότητα των χεριών μου.
- 22 επειδή, φύλαξα τους δρόμους τού Κυρίου, και δεν ασέβησα παρεκκλίνοντας από τον Θεό μου.
- 23 Επειδή, όλες οι κρίσεις του ήσαν μπροστά μου· και από τα διατάγματά του δεν απομακρύνθηκα.
- 24 Και στάθηκα απέναντί του άμεμπτος, και φυλάχτηκα από την ανομία μου.
- 25 Και ο Κύριος μου ανταπέδωσε σύμφωνα με τη δικαιοσύνη μου, σύμφωνα με την καθαρότητά μου μπροστά στα μάτια του.
- 26 Με όσιον, όσιος θα είσαι· με άνδρα τέλειο, τέλειος θα είσαι·
- 27 Με καθαρόν, καθαρός θα είσαι· και με διεστραμμένον, διεστραμμένα θα φερθείς.
- 28 Και θα σώσεις λαόν θλιμμένο· ενάντια δε στους υπερήφανους είναι τα μάτια σου, για να τους ταπεινώσεις.
- 29 Επειδή, εσύ, Κύριε, είσαι το λυχνάρι μου· και ο Κύριος θα φωτίσει το σκοτάδι μου.
- 30 Επειδή, με σένα θα διασπάσω στράτευμα· με τον Θεό μου θα πηδήσω επάνω από τείχος.
- 31 Του Θεού, ο δρόμος του είναι άμωμος, ο λόγος τού Κυρίου είναι δοκιμασμένος· είναι ασπίδα όλων εκείνων που ελπίζουν σ' αυτόν.
- 32 Επειδή, ποιος Θεός υπάρχει, εκτός από τον Κύριο; Και ποιος είναι φρούριο, εκτός από τον Θεό μας;
- 33 Ο Θεός είναι το δυνατό οχύρωμά μου· και ο οποίος κάνει άμωμο τον δρόμο μου.
- 34 Κάνει τα πόδια μου σαν τα πόδια των ελαφιών, και με στήνει επάνω στους ψηλούς τόπους μου.
- 35 Διδάσκει τα χέρια μου σε πόλεμο, και έκανε τον βραχίονά μου χάλκινο τόξο.
- 36 Έδωσες δε σε μένα την ασπίδα της σωτηρίας σου· και η αγαθότητά σου με μεγάλυνε.
- 37 Εσύ πλάτυνες τα βήματά μου, από κάτω μου, και τα πόδια μου δεν κλονίστηκαν.
- 38 Καταδίωξα τους εχθρούς μου, και τους αφάνισα· και δεν γύρισα πίσω, μέχρις ότου τους συντέλεσα.
- 39 Και τους συντέλεσα, και τους σύντριψα, και δεν μπόρεσαν να ανασηκωθούν· και έπεσαν κάτω από τα πόδια μου.

- ⁴⁰ Και με περιζώσες δύναμη για πόλεμο· συγκύρτωσες από κάτω μου εκείνους που επαναστάτησαν εναντίον μου.
- ⁴¹ Και έκανες τους εχθρούς μου να στρέψουν σε μένα τα νώτα, και εξολόθρευσα αυτούς που με μισούσαν.
- ⁴² Κοίταξαν ολόγυρα, αλλά δεν υπήρχε κανένας που να σώζει· βόησαν στον Κύριο, αλλά δεν τους εισάκουσε.
- ⁴³ Τους κονιορτοποίησα σαν τη σκόνη τής γης· τους σύντριψα σαν τη λάσπη τού δρόμου, τους καταπάτησα.
- ⁴⁴ Και με ελευθέρωσες από τις αντιλογίες τού λαού μου· με έκανες κεφαλή των εθνών· λαός που δεν είχα γνωρίσει, με υπηρέτησε.
- ⁴⁵ Ξένοι υποτάχθηκαν σε μένα· μόλις άκουσαν, αμέσως υπάκουσαν σε μένα.
- ⁴⁶ Ξένοι παρέλυσαν, μάλιστα κατατρόμαξαν από τους απόκρυφους τόπους τους·
- ⁴⁷ Ζει ο Κύριος· και ευλογημένο το φρούριό μου· και ας υψωθεί ο Θεός, το φρούριο της σωτηρίας μου.
- ⁴⁸ Ο Θεός, που κάνει εκδίκηση για μένα, και υποτάσσει τους λαούς κάτω από μένα·
- ⁴⁹ Και εκείνος που με έβγαλε μέσα από τους εχθρούς μου· ναι, εσύ, με υψώνεις επάνω από εκείνους που επαναστατούν εναντίον μου· με ελευθέρωσες από άδικον άνδρα.
- ⁵⁰ Γι' αυτό, Κύριε, θα σε υμνώ ανάμεσα στα έθνη, και θα ψάλλω στο όνομά σου.
- ⁵¹ Αυτός μεγαλύνει τις σωτηρίες τού βασιλιά του· και κάνει έλεος στον χρισμένο του, στον Δαβίδ και στο σπέρμα του, μέχρι τον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 23

ΚΑΙ αυτά είναι τα τελευταία λόγια τού Δαβίδ: Ο Δαβίδ, ο γιος τού Ιεσσαί, είπε, και ο άνδρας που ανεβάστηκε ψηλά, Ο χρισμένος τού Θεού, και ο γλυκός ψαλμωδός τού Ισραήλ, είπε:

- ² Το Πνεύμα τού Κυρίου μίλησε μέσα από μένα, και ο λόγος του ήρθε επάνω στη γλώσσα μου.
- ³ Ο Θεός τού Ισραήλ μού είπε, ο Βράχος τού Ισραήλ μίλησε, και είπε: Αυτός που εξουσιάζει επάνω σε ανθρώπους, ας είναι δίκαιος, εξουσιάζοντας με φόβο Θεού·
- ⁴ Και θα είναι σαν το φως τού πρωινού, όταν ανατέλλει ο ήλιος, ενός ανέφελου πρωινού, σαν το χορτάρι από τη γη, σαν από τη λάμψη εκείνη που βγαίνει από τη βροχή.
- ⁵ Αν και η οικογένειά μου δεν είναι τέτοια μπροστά στον Θεό, όμως αιώνια διαθήκη έκανε μαζί μου, διαταγμένη σε όλα τα σημεία, και σίγουρη. Γι' αυτό, αυτή είναι ολόκληρη η σωτηρία μου, και ολόκληρη η επιθυμία· αν και δεν έκανε να βλαστήσει.
- ⁶ Και οι παράνομοι, όλοι αυτοί θα είναι σαν αγκάθια βγαλμένα έξω, επειδή δεν πιάνονται με τα χέρια·
- ⁷ Και όποιος τα αγγίζει, πρέπει να είναι οπλισμένος με σίδερο, και με ξύλο λόγχης· Και θα κατακαούν με φωτιά στον ίδιο τόπο.
- ⁸ ΑΥΤΑ είναι τα ονόματα των ισχυρών, που είχε ο Δαβίδ· Ο Ιοσέβ-βασεβέθ, ο Ταχμονίτης, πρώτος από τους τρεις· αυτός ήταν ο Αδινώ ο Ασωναίος, που θανάτωσε 800 σε μία μάχη.
- ⁹ Και ύστερα απ' αυτόν, ο Ελεάζαρ, ο γιος τού Δωδών, γιου τού Αχωχί, ένας από τους τρεις ισχυρούς μαζί με τον Δαβίδ, όταν ονειδισαν τους Φιλισταίους, εκείνους που ήσαν συγκεντρωμένοι σε μάχη, και οι άνδρες Ισραήλ τραβήχτηκαν·
- ¹⁰ αυτός, αφού σηκώθηκε, πάταξε τους Φιλισταίους, μέχρις ότου το χέρι του απέκαμε, και το χέρι του κόλλησε στη μάχαιρα· και ο Κύριος έκανε μεγάλη σωτηρία εκείνη την ημέρα,

και ο λαός γύρισε, πίσω απ' αυτόν, μονάχα για να λαφυραγωγήσει.

11 Και ύστερα απ' αυτόν, ο Σαμμά, ο γιος τού Αγαί, ο Αραρίτης· και οι μεν Φιλισταίοι είχαν συγκεντρωθεί σε σώμα, όπου ήταν ένα μερίδιο χωραφιού γεμάτο από φακή, και ο λαός έφυγε μπροστά από τους Φιλισταίους·

12 αυτός, όμως, στηλώθηκε στο μέσον τού χωραφιού, και το υπερασπίστηκε, και πάταξε τους Φιλισταίους· και ο Κύριος έκανε μεγάλη σωτηρία.

13 Κατέβηκαν ακόμα τρεις από τους 30 αρχηγούς, και ήρθαν στον Δαβίδ, σε εποχή θερισμού, στη σπηλιά Οδολλάμ· και το στρατόπεδο των Φιλισταίων στρατοπέδευε στην κοιλάδα Ραφαείμ.

14 Και ο Δαβίδ ήταν τότε στο οχύρωμα, και η φρουρά των Φιλισταίων τότε ήταν στη Βηθλεέμ.

15 Και ο Δαβίδ επιπόθησε νερό και είπε: Ποιος να μου έδινε να πιω νερό από το πηγάδι τής Βηθλεέμ, που είναι κοντά στην πύλη;

16 Και οι τρεις ισχυροί διέσχισαν το στρατόπεδο των Φιλισταίων, και άντλησαν νερό από το πηγάδι τής Βηθλεέμ, που είναι στην πύλη, και αφού πήραν το έφεραν στον Δαβίδ· δεν θέλησε, όμως, να πει, αλλά το έκανε σπονδή στον Κύριο·

17 και είπε: Μη γένοιτο σε μένα, Κύριε, να το κάνω αυτό! Το αίμα των ανδρών που πορεύτηκαν με κίνδυνο της ζωής τους, να το πιω εγώ; Και δεν θέλησε να πει. Αυτά έκαναν οι τρεις ισχυροί.

18 Και ο Αβισαί, ο αδελφός τού Ιωάβ, γιος τής Σερουϊας, ήταν πρώτος από τους τρεις· κι αυτός, σείοντας τη λόγχη του ενάντια σε 300, τους θανάτωσε, και απέκτησε όνομα ανάμεσα στους τρεις.

19 Αυτός δεν στάθηκε ο ενδοξότερος από τους τρεις; Γι' αυτό, έγινε αρχηγός τους· δεν έφτασε, όμως, μέχρι τους τρεις πρώτους.

20 Και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, γιος δυνατού άνδρα από την Καβσεήλ, που έκανε πολλά ανδραγαθήματα, αυτός πάταξε τους δύο άνδρες τού Μωάβ, που ήσαν σαν λιοντάρια· αυτός, ακόμα, κατέβηκε, και πάταξε ένα λιοντάρι μέσα στον λάκκο, σε ημέρα με χιόνι.

21 Ακόμα, αυτός πάταξε τον Αιγύπτιο άνδρα, έναν ωραίο άνδρα· και στο χέρι τού Αιγυπτίου υπήρχε μια λόγχη· εκείνος, όμως, κατέβηκε σ' αυτόν με μία ράβδο, κι αρπάζοντας τη λόγχη από το χέρι τού Αιγυπτίου, τον θανάτωσε με την ίδια του τη λόγχη.

22 Αυτά έκανε ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, και απέκτησε όνομα ανάμεσα στους τρεις ισχυρούς.

23 Από τους 30 ήταν ο ενδοξότερος· δεν έφτασε, όμως, μέχρι τους τρεις πρώτους· και ο Δαβίδ τον έκανε επικεφαλής των δορυφόρων του.

24 Ο Ασαήλ, ο αδελφός τού Ιωάβ, ήταν ανάμεσα στους 30· και ήσαν: Ο Ελχανάν, ο γιος τού Δωδών, από τη Βηθλεέμ·

25 ο Σαμμά ο Αρωδίτης· ο Ελικά ο Αρωδίτης·

26 ο Χελής ο Φαλίτης· ο Ιράς, ο γιος τού Ικκής, ο Θεκώιτης·

27 ο Αβιέζερ ο Αναθωθίτης· ο Μεβουναί ο Χουσαθίτης·

28 ο Σαλμών ο Αχωχίτης· ο Μαραϊί ο Νετωφαθίτης·

29 ο Χελέβ, ο γιος τού Βαανά, ο Νετωφαθίτης· ο Ιτταϊ, ο γιος τού Ριβαί, από τη Γαβαά, των γιων τού Βενιαμίν·

30 ο Βεναΐας ο Πιραθωνίτης· ο Ιδδαϊ, από τις κοιλάδες Γαάς·

31 ο Αβί-αλβών ο Αρβαθίτης· Αζμαβέθ ο Βαρουμίτης·

32 ο Ελιαβά ο Σααλβωνίτης· ο Ιωνάθαν, από τους γιους Ιαασήν·

- ³³ ο Σαμμά ο Αραρίτης· ο Αχιάμ, ο γιος τού Σαράρ, ο Αραρίτης·
³⁴ ο Ελιφελέτ, ο γιος τού Αασβαί, γιος τού Μααχαθίτη· ο Ελιάμ, ο γιος τού Αχιτόφελ τού Γιλωναίου·
³⁵ ο Εσραΐ ο Καρμηλίτης· ο Φααραΐ ο Αρβίτης·
³⁶ ο Ιγάλ, ο γιος τού Νάθαν, από τη Σωβά· ο Βανί ο Γαδίτης·
³⁷ ο Σελέκ ο Αμμωνίτης· ο Νααραΐ ο Βηρωθαίος, ο οπλοφόρος τού Ιωάβ, γιου τής Σερουΐας·
³⁸ ο Ιράς ο Ιεθρίτης· ο Γαρήβ ο Ιεθρίτης·
³⁹ ο Ουρίας ο Χετταίος· όλοι ήσαν 37.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 24

ΚΑΙ εξάφθηκε ξανά η οργή τού Κυρίου ενάντια στον Ισραήλ, και διέγειρε τον Δαβίδ εναντίον τους για να πει: Πήγαινε, απαρίθμησε τον Ισραήλ και τον Ιούδα.

² Και ο βασιλιάς είπε στον Ιωάβ, τον αρχηγό τού στρατού, που ήταν μαζί του: Πέρασε μέσα από όλες τις φυλές τού Ισραήλ, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, και απαρίθμησε τον λαό, για να μάθω τον αριθμό του λαού.

³ Και ο Ιωάβ είπε στον βασιλιά: Είθε ο Κύριος ο Θεός σου να προσθέσει στον λαό 100 φορές από ό,τι είναι, και να δουν τα μάτια τού κυρίου μου του βασιλιά· όμως, γιατί ο κύριός μου ο βασιλιάς επιθυμεί αυτό το πράγμα;

⁴ Ο λόγος, όμως, του βασιλιά υπερίσχυσε επάνω στον Ιωάβ, κι επάνω στους αρχηγούς τού στρατού· και βγήκε ο Ιωάβ, και οι αρχηγοί τού στρατού μπροστά από τον βασιλιά, για να απαριθμήσουν τον λαό, τον Ισραήλ.

⁵ Και πέρασαν τον Ιορδάνη, και στρατοπέδευσαν στην Αροήρ, στα δεξιά τής πόλης, που ήταν στο μέσον τής φάραγγας Γαδ, και στην Ιαζήρ.

⁶ Έπειτα, ήρθαν και στη Γαλαάδ, και στη γη Ταχτίμ-οδσει· και ήρθαν στη Δαν-ιαάν, και ολόγυρα, μέχρι τη Σιδώνα·

⁷ και ήρθαν στο φρούριο της Τύρου, και σε όλες τις πόλεις των Ευαίων και των Χαναναίων· και βγήκαν προς το νότιο μέρος τού Ιούδα, στη Βηρ-σαβεέ.

⁸ Και αφού περιόδευσαν ολόκληρη τη γη, ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, στο τέλος εννιά μηνών και είκοσι ημερών.

⁹ Και ο Ιωάβ έδωσε στον βασιλιά το σύνολο της απαρίθμησης του λαού· και ο Ισραήλ ήσαν 800.000 άνδρες δύναμης που έσερναν ρομφαία· και οι άνδρες τού Ιούδα 500.000.

¹⁰ Και η καρδιά τού Δαβίδ τον χτύπησε, αφού είχε απαριθμήσει τον λαό. Και ο Δαβίδ είπε στον Κύριο: Αμάρτησα υπερβολικά, πράττοντας αυτό το πράγμα· και, τώρα, σε παρακαλώ, Κύριε, αφάιρεσε την ανομία τού δούλου σου, επειδή μωράθηκα υπερβολικά.

¹¹ Και όταν ο Δαβίδ σηκώθηκε το πρωί, ήρθε ο λόγος του Κυρίου στον Γαδ τον προφήτη, που ήταν αυτός που έβλεπε για τον Δαβίδ, λέγοντας:

¹² Πήγαινε, και πες στον Δαβίδ: Έτσι λέει ο Κύριος· τρία πράγματα βάζω εγώ μπροστά σε σένα· διάλεξε για τον εαυτό σου ένα απ' αυτά, και θα σου το κάνω.

¹³ Ήρθε, λοιπόν, ο Γαδ στον Δαβίδ, και του ανήγγειλε, και του είπε: Θέλεις νάρθουν επάνω σου επτά χρόνια πείνας, επάνω στη γη σου; Ή, τρεις μήνες να φεύγεις μπροστά από τους εχθρούς σου, και να σε καταδιώκουν; Ή, τρεις ημέρες να υπάρχει θανατικό στη γη σου; Τώρα, σκέψου, και δες ποια απάντηση θα φέρω σ' αυτόν που με έστειλε.

¹⁴ Και ο Δαβίδ είπε στον Γαδ: Από παντού μου είναι στενά σε υπερβολικό βαθμό· ας πέσω, λοιπόν, στο χέρι τού Κυρίου, επειδή είναι πολλοί οι οικτιρμοί του· σε χέρι, όμως,

ανθρώπου ας μη πέσω.

15 Έστειλε, λοιπόν, ο Κύριος θανατικό επάνω στον Ισραήλ, από το πρωί μέχρι τον διορισμένο καιρό· και πέθαναν από τον λαό, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, 70.000 άνδρες.

16 Και όταν ο άγγελος άπλωσε το χέρι του ενάντια στην Ιερουσαλήμ, για να την καταστρέψει, ο Κύριος μεταμελήθηκε για το κακό, και είπε στον άγγελο που έκανε τη φθορά μέσα στον λαό: Αρκεί ήδη· απόσυρε το χέρι σου. Και ο άγγελος του Κυρίου ήταν κοντά στο αλώνι τού Ορνά τού Ιεβουσαίου.

17 Και ο Δαβίδ μίλησε στον Κύριο, όταν είδε τον άγγελο, εκείνον που θανάτωνε τον λαό, και είπε: Να, εγώ αμάρτησα, και εγώ ανόμησα· αυτά, όμως, τα πρόβατα, τι έκαναν; Εναντίον μου, λοιπόν, ας είναι το χέρι σου, και εναντίον της οικογένειας του πατέρα μου.

18 Και ο Γαδ ήρθε εκείνη την ημέρα στον Δαβίδ, και του είπε: Ανέβα, στήσε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο μέσα στο αλώνι τού Ορνά τού Ιεβουσαίου.

19 Και ο Δαβίδ ανέβηκε σύμφωνα με τον λόγο τού Γαδ, καθώς ο Κύριος είχε προστάξει.

20 Και ο Ορνά σήκωσε το βλέμμα του, και είδε τον βασιλιά και τους δούλους του να έρχονται σ' αυτόν· και ο Ορνά βγήκε και προσκύνησε τον βασιλιά με το πρόσωπό του μέχρι το έδαφος.

21 Και ο Ορνά είπε: Γιατί ήρθε ο κύριός μου ο βασιλιάς στον δούλο του; Και ο Δαβίδ είπε: Για να αγοράσω από σένα το αλώνι, ώστε να οικοδομήσω ένα θυσιαστήριο στον Κύριο, και να σταματήσει η πληγή από τον λαό.

22 Και ο Ορνά είπε στον Δαβίδ: Ας πάρει ο κύριός μου ο βασιλιάς, και ας προσφέρει σε θυσία ό,τι φαίνεται αρεστό στα μάτια του· να, τα βόδια για ολοκαύτωμα, και τα αλωνικά εργαλεία και τα εργαλεία των βοδιών για ξύλα.

23 Ο Ορνά τα έδωσε όλα, σαν βασιλιάς σε βασιλιά. Και ο Ορνά είπε στον βασιλιά: Ο Κύριος ο Θεός σου είθε να ευαρεστηθεί σε σένα!

24 Και ο βασιλιάς είπε στον Ορνά: Όχι, αλλά θα το αγοράσω με αντιπληρωμή, οπωσδήποτε· επειδή, δεν θα προσφέρω ολοκαυτώματα στον Κύριο τον Θεό μου δωρεάν. Και ο Δαβίδ αγόρασε το αλώνι και τα βόδια για 50 σίκλους ασήμι.

25 Και ο Δαβίδ οικοδόμησε εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο, και πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές. Και ο Κύριος εξιλεώθηκε προς τη γη, και η πληγή σταμάτησε από τον Ισραήλ.

For other languages please go to www.wordproject.org